SK

EURÓPSKY DVOR AUDÍTOROV

Rýchle preskúmanie

Podávanie správ o udržateľnosti: hodnotenie inštitúcií a agentúr EÚ

Jún 2019

Obsah

	Body
Zhrnutie	I – VIII
Úvod	01 – 21
Udržateľný rozvoj a udržateľnosť	01 – 05
Podávanie správ o udržateľnosti	06 – 11
Dôvody na podávanie správ o udržateľnosti	12 – 14
Čo zahrnúť do správ o udržateľnosti a kde ich uverejniť	15 – 21
Rozsah preskúmania a jeho prístup	22 – 25
Predpoklady pre podávanie správ o udržateľnosti	26 – 43
Zapojenie zainteresovaných strán	27 – 28
Vypracovanie stratégie	29 – 38
Začleňovanie	39 – 43
Podávanie správ o udržateľnosti v inštitúciách a agentúrach EÚ	44 – 66
Vykazovanie výkonnosti zo strany Komisie	47 – 53
Správa Eurostatu o pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v kontexte EÚ	54 – 56
Informácie o súdržnosti, ktoré poskytli inštitúcie a agentúry EÚ	57 – 66
Audit informácií o udržateľnosti	67 – 72
Výzvy na podávanie správ o udržateľnosti v inštitúciách a agentúrach EÚ	73 – 82

Prílohy

Príloha I — Prístup a metodika

Príloha II — Informácie týkajúce sa udržateľnosti, ktoré uverejnili alebo získali inštitúcie a agentúry EÚ

Akronymy a skratky

Glosár

Koncové poznámky

Tím EDA

Zhrnutie

I Európska únia sa zaviazala vykonávať Agendu pre udržateľný rozvoj do roku 2030 a jej 17 cieľov udržateľného rozvoja. V tomto preskúmaní sa posudzuje stav podávania správ o dosahovaní cieľov udržateľného rozvoja a udržateľnosti na úrovni EÚ, ako aj podávanie správ jednotlivými inštitúciami a agentúrami EÚ.

II Podávanie správ o udržateľnosti spočíva v meraní výkonnosti organizácie pri plnení cieľa udržateľného rozvoja, zverejňovaní informácií a v zodpovedaní sa interným a externým zainteresovaným stranám. Správy o udržateľnosti sú nástrojom na riadenie a nástroj povinnosti zodpovedať sa. Zahŕňa podávanie správ o tom, ako organizácia zohľadňuje otázky udržateľnosti v rámci svojich činností, ako aj o environmentálnych, sociálnych a hospodárskych vplyvoch.

III Komisia ani iné inštitúcie EÚ nemajú žiadnu osobitnú právnu povinnosť vypracúvať správy o udržateľnosti. Vzhľadom na to, že EÚ sa zaviazala plniť udržateľné ciele rozvoja a dosiahnuť udržateľný rozvoj vo všeobecnosti, očakáva sa, že nevyhnutnou súčasťou podávania správ o výkonnosti a výsledkoch by malo byť podávanie správ o udržateľnosti.

IV Z tohto preskúmania vyplýva, že Komisia nepredkladá správy o tom, ako rozpočet EÚ alebo politiky EÚ prispievajú k plneniu cieľov udržateľného rozvoja. Výnimku tvorí oblasť vonkajšej činnosti, v ktorej Komisia začala prispôsobovať svoj systém vykazovania výkonnosti vo vzťahu k cieľom udržateľného rozvoja a udržateľnosti. Komisia nedávno uverejnila diskusný dokument, v ktorom opisuje vybrané politiky Komisie súvisiace s cieľmi udržateľného rozvoja. Štatistický úrad EÚ (Eurostat) zverejňuje celkový opis „pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v kontexte EÚ“. Nesnaží sa však merať prínos jednotlivých politík a rozpočtu EÚ k Agende 2030.

V Z tohto preskúmania vyplýva aj to, že potrebné predpoklady pre zmysluplné podávanie správ o udržateľnosti ešte z veľkej časti nie sú splnené. Komisia uverejnila diskusný dokument, v ktorom načrtla scenáre pre udržateľnú Európu, no v súčasnosti nemá žiadnu stratégiu EÚ, ktorá by sa vzťahovala na ciele udržateľného rozvoja do roka 2030.

VI V tomto preskúmaní sme sa tiež pozreli na to, čo inštitúcie EÚ (iné ako Komisia) a agentúry EÚ robia v oblasti podávania správ o udržateľnosti. Zistili sme, že správu o udržateľnosti uverejnila jedna inštitúcia EÚ, Európska investičná banka, a jedna agentúra EÚ, Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo. Ostatné inštitúcie

a agentúry EÚ zbierajú určité informácie súvisiace s udržateľnosťou a niekedy ich uverejňujú, ale často sú nesystematické a neúplné a nezahŕňajú všetky aspekty udržateľnosti. Tieto informácie sa týkajú najmä toho, ako fungovanie organizácií ovplyvňuje udržateľnosť, a nie toho, ako organizácie zohľadňujú udržateľnosť vo svojej celkovej stratégii a v operáciách.

VII V tomto preskúmaní sa zdôrazňujú prínosy, aké má pre organizácie zapojené do podávania správ o udržateľnosti, a opisuje sa vývoj v oblasti auditu podávania správ o udržateľnosti. Sú v ňom predstavené aj príklady postupov uplatňovaných v členských štátoch, a to vo verejnom i v súkromnom sektore.

VIII V inštitúciách a agentúrach EÚ sme identifikovali štyri výzvy súvisiace s podávaním správ o udržateľnosti:

- vytvorenie stratégie EÚ po roku 2020, ktorá bude zahŕňať udržateľné ciele rozvoja a udržateľnosť,
- integrovanie udržateľnosti a cieľov udržateľného rozvoja do rozpočtu EÚ a výkonnostného rámca,
- vypracovanie správ o udržateľnosti v inštitúciách a agentúrach EÚ,
- zvýšenie vierohodnosti podávania správ o udržateľnosti pomocou auditu.

Úvod

Udržateľný rozvoj a udržateľnosť

01 *Udržateľný rozvoj* sa zvyčajne vymedzuje ako „rozvoj, ktorý pokrýva potreby súčasnosti bez toho, aby oslaboval schopnosť budúcich generácií uspokojovať svoje vlastné potreby“[1].

02 Chápe sa ako komplexný prístup, v ktorom sa spájajú tri piliere environmentálnej, sociálnej a hospodárskej udržateľnosti[2]. Integrácia týchto pilierov nevyhnutne neznamená kompromis medzi životným prostredím a hospodárskym rozvojom[3]. Udržateľný rozvoj môže skôr vytvárať pracovné miesta a rast[4].

03 Udržateľnosti sa venuje zvýšená pozornosť, pretože si uvedomujeme, že zmena klímy už narúša ekonomiku a spoločnosti, a rôzne časti spoločnosti sú ovplyvnené rôznymi spôsobmi[5]. To dokazuje, že rozmery environmentálnej, sociálnej a hospodárskej udržateľnosti sú úzko prepojené. Na prehliadanie týchto prepojení poukázalo Európske centrum politickej stratégie (expertná skupina Komisie) ako na jedno z kľúčových rizík pre udržateľnú budúcnosť EÚ[6].

04 Prijatie Agendy 2030[7] a jej 17 cieľov udržateľného rozvoja Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov viedlo k znateľným novým impulzom pre udržateľný rozvoj na celom svete. Ciele udržateľného rozvoja (***ilustrácia 1***) sa zakladajú na troch rozmeroch udržateľnosti a zahŕňajú prvky hospodárskeho rozvoja, sociálneho začlenenia a udržateľného environmentálneho riadenia[8]. Na rozdiel od svojich predchodcov, miléniových rozvojových cieľov, sú ciele udržateľného rozvoja univerzálne a určené pre všetky krajiny.

Ilustrácia 1 – 17 cieľov udržateľného rozvoja

Zdroj: https://www.un.org/sustainabledevelopment/news/communications-material/. © Organizácia spojených národov.

05 EÚ a jej členské štáty[9] sa zaviazali vykonávať Agendu 2030 a prispievať k cieľom udržateľného rozvoja. Udržateľný rozvoj je okrem toho zakotvený v zmluvách EÚ (***rámček 1***).

Rámček 1

Záväzok EÚ dosiahnuť a pochopiť udržateľný rozvoj

Komisia prijala záväzok vykonávať Agendu 2030 a uviedla, že „EÚ sa zaviazala k rozvoju, ktorý zodpovedá potrebám súčasnosti bez toho, aby oslaboval schopnosť budúcich generácií uspokojovať svoje vlastné potreby. Dôstojný život pre všetkých v medziach limitov tejto planéty, v ktorom sú ekonomická prosperita a efektívnosť, mierumilovné spoločnosti, sociálna inklúzia a environmentálna zodpovednosť základom trvalo udržateľného rozvoja“.

Ďalšie kroky smerom k udržateľnej budúcnosti Európy – Európske opatrenia zamerané na udržateľnosť

Udržateľný rozvoj už bol pevne zakotvený ako cieľ v zmluvách EÚ pred Agendou 2030:

EÚ „sa usiluje o **trvalo udržateľný rozvoj** Európy založený na vyváženom hospodárskom raste a cenovej stabilite, o sociálne trhové hospodárstvo s vysokou konkurencieschopnosťou zamerané na dosiahnutie plnej zamestnanosti a sociálneho pokroku, ako aj o vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zlepšenie jeho kvality… a prispieva k „ **trvalo udržateľnému rozvoju** Zeme…“

Článok 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ)

Udržateľný rozvoj je dôležitým prvkom cieľov vonkajšej činnosti EÚ, kde by EÚ mala:

d) podporovať **udržateľný hospodársky, sociálny a environmentálny rozvoj** rozvojových krajín s hlavným cieľom odstrániť chudobu;

článok 21 ods. 2 ZEÚ

Podávanie správ o udržateľnosti

06 Podávanie správ o udržateľnosti spočíva v meraní výkonnosti organizácie pri plnení cieľa udržateľného rozvoja, jej zverejňovaní a v zodpovedaní sa interným a externým zainteresovaným stranám. Zahŕňa podávanie správ o tom, ako organizácia zohľadňuje otázky udržateľnosti v rámci svojich činností, ako aj o environmentálnych, sociálnych a hospodárskych vplyvoch. Globálna iniciatíva pre podávanie správ (GRI), ktorá je kľúčovým hráčom pri podpore tohto rozvoja a uverejňuje najbežnejšie uplatňované normy[10], vymedzuje podávanie správ o udržateľnosti ako „správy o hospodárskych, environmentálnych a sociálnych vplyvoch spôsobených každodennou činnosťou spoločnosti alebo organizácie. Správa o udržateľnosti obsahuje aj hodnoty a model riadenia organizácie a preukazuje prepojenie medzi jej stratégiou a záväzkom k udržateľnému svetovému hospodárstvu“[11]. V správach

spoločností o udržateľnosti sa v čoraz väčšej miere zohľadňujú ciele udržateľného rozvoja[12].

07 Podávanie správ o udržateľnosti bolo zavedené v súkromnom sektore a pomaly preniká aj do verejného sektora, v ktorom môžu správy podávať štátom vlastnené podniky alebo vládne subjekty. Cieľom tohto preskúmania je ukázať možnosti rozvoja podávania správ o udržateľnosti, a to identifikovaním príkladov súkromného sektora. V súkromnom sektore sa na podávanie správ o udržateľnosti používajú rôzne pojmy: „podávanie správ o nefinančných informáciách"; „podávanie správ o sociálnej zodpovednosti podnikov", „podávanie správ v environmentálnej a sociálnej oblasti a v oblasti správy". Je tiež súčasťou „rozšíreného externého podávania správ (EER)" alebo „integrovaného podávania správ". V tomto preskúmaní sa používa pojem „podávanie správ o udržateľnosti".

08 Napriek uvedenej všeobecnej definícii sa správy o udržateľnosti v súkromnom sektore veľmi líšia. Ide o správy, v ktorých sa informuje len o vybranom environmentálnom vplyve spoločnosti, napr. jej spotrebe vody, alebo správy o komplexnejšej integrácii udržateľnosti do obchodných procesov spoločnosti ako celku, napr. ako zmena klímy znižuje dostupnosť vody a ohrozuje jej obchodný model[13]. ***Ilustrácia 2*** znázorňuje tieto dve perspektívy: vplyv, ktorý môže mať organizácia na zmenu klímy prostredníctvom svojej činnosti, a vplyv, ktorý môže mať zmena klímy na podnikateľskú činnosť.

Ilustrácia 2 – Dve perspektívy správ o udržateľnosti na príklade zmeny klímy[14]

Zdroj: EDA, na základe konzultačného dokumentu Komisie o aktualizácii nezáväzných usmernení týkajúcich sa podávania správ o nefinančných informáciách.

09 Smernicou 2014/95 stanovila EÚ pre niektoré veľké spoločnosti povinnosť podávať správy o nefinančných informáciách v súvislosti s určitými minimálnymi informáciami o udržateľnosti (***rámček 2***). Pokiaľ ide o vykazovanie verejných a štátom vlastnených podnikov, príklady možno nájsť v niektorých členských štátoch[15](***rámček 3***).

Rámček 2

Smernicou EÚ 2014/95 sa pre určité veľké spoločnosti zaviedla povinnosť podávania správ[16]

Súčasné povinnosti EÚ v oblasti podávania správ o informáciách týkajúcich sa udržateľnosti sa vzťahujú na veľké subjekty verejného záujmu. Celkovo sa týkajú približne 7 400 kótovaných spoločností, bánk, poisťovní a iných subjektov určených členskými štátmi[17]. Podľa smernice ide vo všeobecnosti o veľké spoločnosti s viac ako 500 zamestnancami.

Podľa štúdie GRI, CSR Europe, Accountancy Europe z roku 2017 o vykonávaní smernice niektoré členské štáty rozšírili rozsah pôsobnosti smernice[18]. Napríklad Švédsko znížilo prahovú hodnotu z 500 na 250 zamestnancov a Švédsko aj Dánsko vyžadujú od všetkých veľkých spoločností, aby poskytovali výkazy s nefinančnými informáciami. Platí to aj pre španielske spoločnosti, ktoré majú obrat 2 mld. EUR a 4 000 zamestnancov. Niektoré členské štáty uplatňujú smernicu na štátom kontrolované podniky a veľké obce[19].

Niekoľko členských štátov konkrétne zahrnulo dôchodkové fondy a správcovské spoločnosti[20]. Spojené kráľovstvo a Luxembursko, v ktorých pôsobia najväčšie investičné fondy v EÚ, takéto opatrenie neprijali.

Pozri ***bod 18*** týkajúci sa druhov informácií o udržateľnosti, ktoré sa vykazujú.

Rámček 3

Podávanie správ o udržateľnosti vo švédskych štátom vlastnených spoločnostiach

Švédske štátom vlastnené spoločnosti podávajú správu o vplyve udržateľnosti na ich podnikanie a o ich vplyve na udržateľnosť od roku 2008. 47 švédskych štátom vlastnených spoločností s kombinovanou hodnotou vo výške 53,3 mld. EUR je povinných poskytovať informácie vo svojich výročných správach o finančných a nefinančných cieľoch, ktoré si stanovili, o ich výkonnosti a spôsobe, akým riešia otázky udržateľnosti vo všeobecnosti. V politike týkajúcej sa štátneho vlastníctva z roku 2017 sa uvádza, že štátom vlastnené spoločnosti „by mali analyzovať globálne

ciele udržateľnosti Agendy 2030 s cieľom určiť ciele, ktoré každá spoločnosť ovplyvňuje a ku ktorým prispieva svojou činnosťou“.

10 Agenda 2030 nabáda vlády, aby zasielali dobrovoľné národné správy o pokroku svojej krajiny pri plnení cieľov udržateľného rozvoja Organizácii spojených národov. Tieto správy by mali vychádzať z výsledkov krajiny pri realizácii udržateľného rozvoja. K marcu 2019 predložilo takúto správu 24 z 28 členských štátov[21]. Podávanie správ Organizácii Spojených národov môže byť aj na úrovni EÚ a Rada a Parlament požiadali Komisiu, aby pripravila správu pre OSN[22] (***bod 56***).

11 ***Ilustrácia 3*** poskytuje prehľad rôznych úrovní podávania správ o udržateľnom rozvoji.

Ilustrácia 3 – Kto môže vypracovať správy o udržateľnosti?

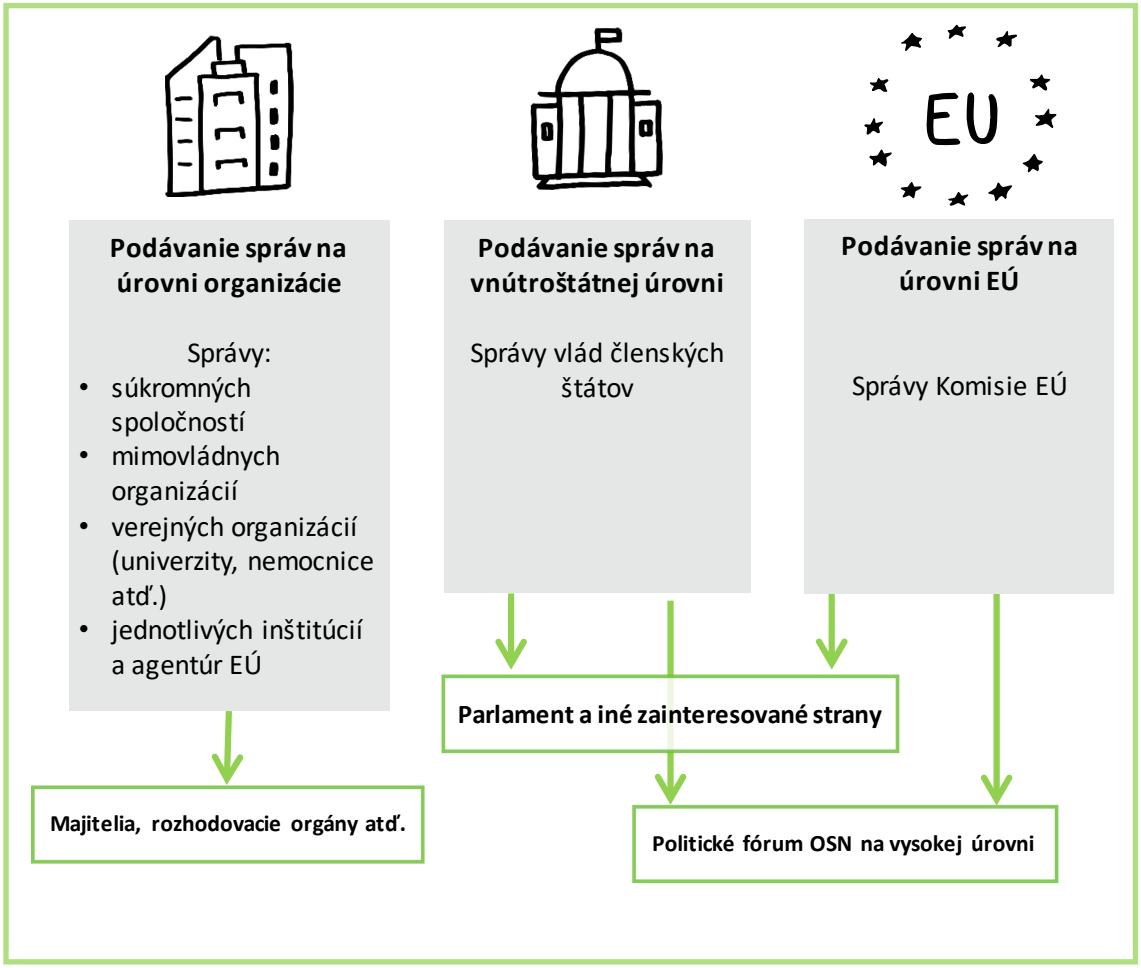

Zdroj: EDA.

Dôvody na podávanie správ o udržateľnosti

12 Spoločnosti v súkromnom sektore podávajú správy o udržateľnosti vo veľkej miere v reakcii na požiadavky investorov, občianskej spoločnosti a spotrebiteľov. Finančné trhy a investori vyvíjajú čoraz väčší tlak na spoločnosti, aby zverejňovali riziká súvisiace s udržateľnosťou. Je to preto, že riziká udržateľnosti sa čoraz viac považujú za finančné riziká. Napríklad zverejňovanie rizík a príležitostí súvisiacich so zmenou klímy umožňuje investorom lepšie oceňovať investície a aktíva a efektívnejšie prijímať obchodné rozhodnutia[23].

13 Podniky a verejný sektor majú rôzne hnacie sily – zatiaľ čo podniky v konečnom dôsledku musia vytvárať zisk, verejný sektor sa zaoberá poskytovaním verejných statkov. Vzhľadom na to, že spokojnosť zainteresovaných strán je rozhodujúca pre obe strany, motivácia a výhody podávania správ môžu byť podobné v súkromnom i vo verejnom sektore. V ***ilustrácii 4*** sa poukazuje na rôzne motivácie vo vzťahu k dvom základným zámerom vykazovania: 1) nástroj na riadenie a 2) nástroj na vykazovanie zodpovednosti manažmentu alebo organizácie.

14 Vo všeobecnosti „predkladanie správ o udržateľnosti vo verejnom sektore poskytuje rámec na prepojenie finančnej výkonnosti s tým, ako organizácia využíva významné zdroje a vzťahy, od ktorých závisí, a aký má na ne dosah“[24]. Požiadavka, aby verejná organizácia podávala správu o kľúčových výsledkoch, môže zvýšiť transparentnosť a zodpovednosť, ako aj poskytnúť usmernenia týkajúce sa riadenia a etického správania[25].

Ilustrácia 4 – Vnútorná a vonkajšia motivácia na podávanie správ o udržateľnosti

Podávanie správ ako nástroj riadenia *Interná motivácia*	**Podávanie správ ako nástroj zodpovednosti** *Externá motivácia*
• Zlepšenie riadenia rizík • Ušetriť zdroje a peniaze • Získať lepšie informácie na rozhodovanie • Zlepšiť spokojnosť zamestnancov	• Zlepšiť komunikáciu so zainteresovanými osobami • Zlepšiť zodpovednosť a transparentnosť • Vytvoriť pozitívny a dôveryhodný obraz • Vybudovať dôveru

Zdroj: EDA.

Čo zahrnúť do správ o udržateľnosti a kde ich uverejniť

15 Kľúčovým pojmom pri rozhodovaní o tom, čo sa má oznamovať, je „významnosť“. Očakáva sa, že sa uverejnia len „významné“ alebo dôležité skutočnosti, a preto sa poskytnuté informácie v jednotlivých organizáciách môžu výrazne líšiť v závislosti od posúdenia ich významnosti. V porovnaní s finančným výkazníctvom, kde sa významnosť vymedzuje z finančného hľadiska, vymedzenie významnosti je vo vykazovaní udržateľnosti zložitejšie a niekedy menej konkrétne (***rámček 4***).

Rámček 4

Rôzne vymedzenia významnosti pre podávanie správ o finančných a nefinančných informáciách

Pokiaľ ide o finančné vykazovanie, EÚ pojem „významná“ informácia vymedzuje ako „stav informácií, pri ktorom by sa mohlo odôvodnene predpokladať, že vynechanie alebo nesprávne uvedenie takejto informácie by ovplyvnilo rozhodnutia, ktoré používatelia prijímajú na základe účtovnej závierky daného podniku. Významnosť jednotlivých položiek sa posudzuje v kontexte ďalších podobných položiek”[26].

Pri podávaní správ o nefinančných informáciách sú významné informácie tie informácie, ktoré sa zverejňujú „v rozsahu potrebnom na pochopenie vývoja, výkonnosti, pozície [spoločnosti] a vplyvu [jej] činnosti“[27].

Podľa GRI by správy o udržateľnosti mali zahŕňať „aspekty, ktoré odrážajú významné hospodárske, environmentálne a sociálne vplyvy organizácie; alebo podstatne ovplyvňujú posúdenia a rozhodnutia zainteresovaných strán“[28] – to znamená, že významnosť organizácie by sa mala dodatočne vyhodnotiť pomocou toho, čo zainteresované strany považujú za významné pre príslušnú organizáciu (napr. názor investorov).

16 V ***rámčeku 5*** je znázornené, čo by v praxi mohlo znamenať podávanie správ o nefinančných informáciách.

Rámček 5

Podávanie správ o nefinančných informáciách v banke a pivovare

Banka nemusí považovať spotrebu vody vo svojich kanceláriách a pobočkách za významnú otázku, ktorá by mala byť zaradená do jej správy o riadení. Za významné informácie ale môže skôr považovať sociálny a environmentálny vplyv projektov, ktoré financuje, a svoju úlohu pri podpore reálnej ekonomiky mesta, regiónu alebo krajiny[29].

Pivovar však na rozdiel od banky môže považovať svoju spotrebu vody počas výroby piva za významný problém a zahrnúť ju do svojej správy o riadení. Môže tiež zverejniť vplyv zmeny klímy na jeho podnikanie z dôvodu potenciálneho nedostatku vody na rozličných výrobných miestach.

17 Na objasnenie toho, čo je významné a čo by mohli byť relevantné hospodárske, environmentálne a sociálne aspekty, vypracovalo niekoľko organizácií usmernenia (alebo dobrovoľné normy) týkajúce podávania správ o udržateľnosti v súkromnom sektore: napr. GRI, Medzinárodná rada pre integrované podávanie správ (IIRC) a Rada pre účtovné štandardy pre udržateľnosť (Sustainability Accounting Standards Board – SASB). Najčastejšie používanými usmerneniami je GRI. V roku 2019 sa v rámci „dialógu o podnikových správach“ stretlo niekoľko týchto organizácií[30] s cieľom dosiahnuť lepšie zosúladenie noriem a rámcov a uľahčiť prípravu správ a zlepšiť informácie v týchto správach, aby ich mohli využívať kľúčové zainteresované strany, najmä investori[31].

18 Smernica EÚ 2014/95 o podávaní správ o nefinančných informáciách a usmernenia Komisie umožňujú využívať všetky vyššie uvedené existujúce rámce[32]. Správy musia obsahovať prinajmenšom informácie týkajúce sa „environmentálnych, sociálnych a zamestnaneckých záležitostí, dodržiavania ľudských práv a boja proti korupcii a úplatkárstvu“[33]. Pre jednu podskupinu subjektov je povinné podávanie správ o rozmanitosti (napr. so zreteľom na pohlavie).

19 Od začiatku bolo cieľom smernice zamerať sa na vplyv, ktorý majú spoločnosti na udržateľnosť, a naopak, na to, ako na spoločnosti vplývajú problémy udržateľnosti. Z výskumu však vyplynulo, že organizácie sa v správach zameriavajú skôr na vplyv spoločností na udržateľnosť, t. j. na problematiku, akú predstavuje ich vplyv na životné prostredie. Menej správ sa týkalo toho, ako sú spoločnosti postihnuté rizikami súvisiacimi s udržateľnosťou a ako tieto riziká začleňujú do svojho obchodného modelu[34].

20 Podľa Komisie stále existujú značné medzery a na splnenie potrieb investorov a iných zainteresovaných strán sú naliehavo potrebné ďalšie zlepšenia v kvantite, kvalite a porovnateľnosti zverejňovaných informácií[35]. V súlade s medzinárodným vývojom[36] Komisia uskutočnila na jar 2019 verejnú konzultáciu o aktualizácii usmernení k vykonávaniu smernice s cieľom poskytnúť viac usmernení o zverejňovaní informácií týkajúcich sa klímy[37]. Pre finančný sektor, v ktorom Komisia zistila, že inštitucionálni investori, správcovia aktív a finanční poradcovia stále nezohľadňujú faktory udržateľnosti a riziká v investičnom procese, boli navrhnuté aj osobitné právne predpisy[38].

21 Organizácie môžu uverejniť informácie ako samostatnú správu alebo ako súčasť svojich finančných alebo výročných správ, alebo ich môžu predstaviť v inej forme. Napríklad v smernici EÚ sa tieto možnosti ponechávajú otvorené a len menšina členských štátov sa rozhodla požadovať zverejňovanie v integrovanej podobe[39][40]. Pokiaľ ide o zodpovednosť a transparentnosť voči zainteresovaným stranám, viaceré profesijné organizácie odporúčajú, aby organizácie zverejňovali informácie vo výročných správach, finančných správach alebo vo výročných správach o riadení, aby sa tieto hodnoty zlepšili[41]. V prípade Európskej komisie sme v minulosti odporúčali predloženie jednej správy o zodpovednosti alebo súboru správ. Mala by okrem iného obsahovať správu o nefinančnej výkonnosti, informácie o činnostiach a vyhlásenia o strednodobej a dlhodobej fiškálnej udržateľnosti[42].

Rozsah preskúmania a jeho prístup

22 Toto preskúmanie poskytuje prehľad o tom, ako EÚ a jej inštitúcie a agentúry podávajú správy o udržateľnom rozvoji. Hodnotí sa v ňom stav podávania správ o dosahovaní cieľov udržateľného rozvoja na úrovni EÚ a podávanie správ o udržateľnosti jednotlivými inštitúciami a agentúrami EÚ.

23 Toto preskúmanie sme vykonali zo štyroch hlavných dôvodov:

- Rada a Európsky parlament vyzvali Komisiu, aby do roku 2019 podala OSN správu o internom a externom vykonávaní Agendy 2030 Európskou úniou[43]. Európsky parlament takisto vyzval na predkladanie výročných správ o pokroku EÚ pri plnení cieľov udržateľného rozvoja[44].

- Rok 2018 bol prvým rokom, v ktorom sa od subjektov verejného záujmu[45] na základe právnych predpisov EÚ vyžadovalo, aby poskytovali informácie o udržateľnosti. V rámci prístupu založeného na zásade, že je potrebné ísť príkladom, sme chceli zistiť, čo inštitúcie a agentúry EÚ v tejto oblasti vykonali.

- Keďže rok 2030 sa rýchlym tempom blíži, „členské štáty EÚ, podniky a občianska spoločnosť do veľkej miery uznávajú potrebu posilniť záväzky“, aby sa splnili ciele udržateľného rozvoja[46]. Podávanie správ o udržateľnosti môže pomôcť premeniť tento záväzok na skutočnosť.

- Podávanie správ o udržateľnosti je jednou z úloh v rámci cieľov udržateľného rozvoja, ktorými sa podporujú spoločnosti, najmä veľké a nadnárodné spoločnosti, aby prijali udržateľné postupy a začlenili informácie o udržateľnosti do svojho cyklu podávania správ.

24 V rámci tohto preskúmania sme zdôraznili predpoklady pre zmysluplné podávanie správ o udržateľnosti a prezentujeme súčasný stav v orgánoch EÚ, pokiaľ ide o podávanie správ o udržateľnosti. Posudzujeme úlohu audítorov v tejto oblasti a zvažujeme problémy, ktoré vznikajú pri presadzovaní predkladania správ o udržateľnosti.

25 Toto preskúmanie nie je audit. Je to preskúmanie založené najmä na verejne dostupných informáciách. V preskúmaní sa využíva práca vykonaná na účely našich výročných správ a niekoľkých osobitných správ. Uskutočnili sme aj rozhovory a prieskum. Viac informácií o našej metodike je možné nájsť v ***prílohe I***.

Predpoklady pre podávanie správ o udržateľnosti

26 Správa o udržateľnosti je výsledkom procesu. V tejto časti sú opísané predpoklady pre zmysluplné podávanie správ o udržateľnosti na základe existujúcich usmernení a rámcov. Zameriavame sa najmä na tri kľúčové predpoklady:

- zapojenie zainteresovaných strán,
- vypracovanie stratégie,
- začleňovanie udržateľnosti v rozpočtovom procese na základe cieľov meraných ukazovateľmi.

Zapojenie zainteresovaných strán

27 Zapojenie zainteresovaných strán je kľúčové počas celého procesu podávania správ o udržateľnosti. Komisia uznala dôležitosť stanovísk občanov a ostatných zainteresovaných strán k tvorbe politiky EÚ[47]. Okrem Rady a Parlamentu, ktorí berú na zodpovednosť Komisiu, sú pre inštitúcie a agentúry EÚ zainteresovanými stranami pri podávaní správ o udržateľnosti občania EÚ, daňoví poplatníci, podniky a občianska spoločnosť (***ilustrácia 5***).

Ilustrácia 5 – Zainteresované strany v oblasti podávania správ o udržateľnosti

Zdroj: EDA na základe GRI 101.

28 V nedávnom príklade zapojenia zainteresovaných strán Komisia vytvorila platformu viacerých zainteresovaných strán v oblasti cieľov udržateľného rozvoja na podporu a poradenstvo Komisii a všetkým zainteresovaným stranám zapojeným do plnenia cieľov udržateľného rozvoja na úrovni EÚ[48]. Platforma pozostávala z 30 zástupcov občianskej spoločnosti, verejného sektora a súkromného sektora[49].

Vypracovanie stratégie

29 Na to, aby bolo podávanie správ zmysluplné, musí byť zakotvené v strategických cieľoch organizácie a v celom jej politickom/obchodnom cykle. Tým sa udržateľnosť stane neoddeliteľnou súčasťou jej rámca riadenia výkonnosti (***ilustrácia 6***)[50]. Jednotlivé etapy procesu navzájom prispievajú k formovaniu informácií, ktoré je dôležité používať počas celého procesu.

Ilustrácia 6 – Kľúčové kroky na začlenenie udržateľnosti do výkonnostných rámcov

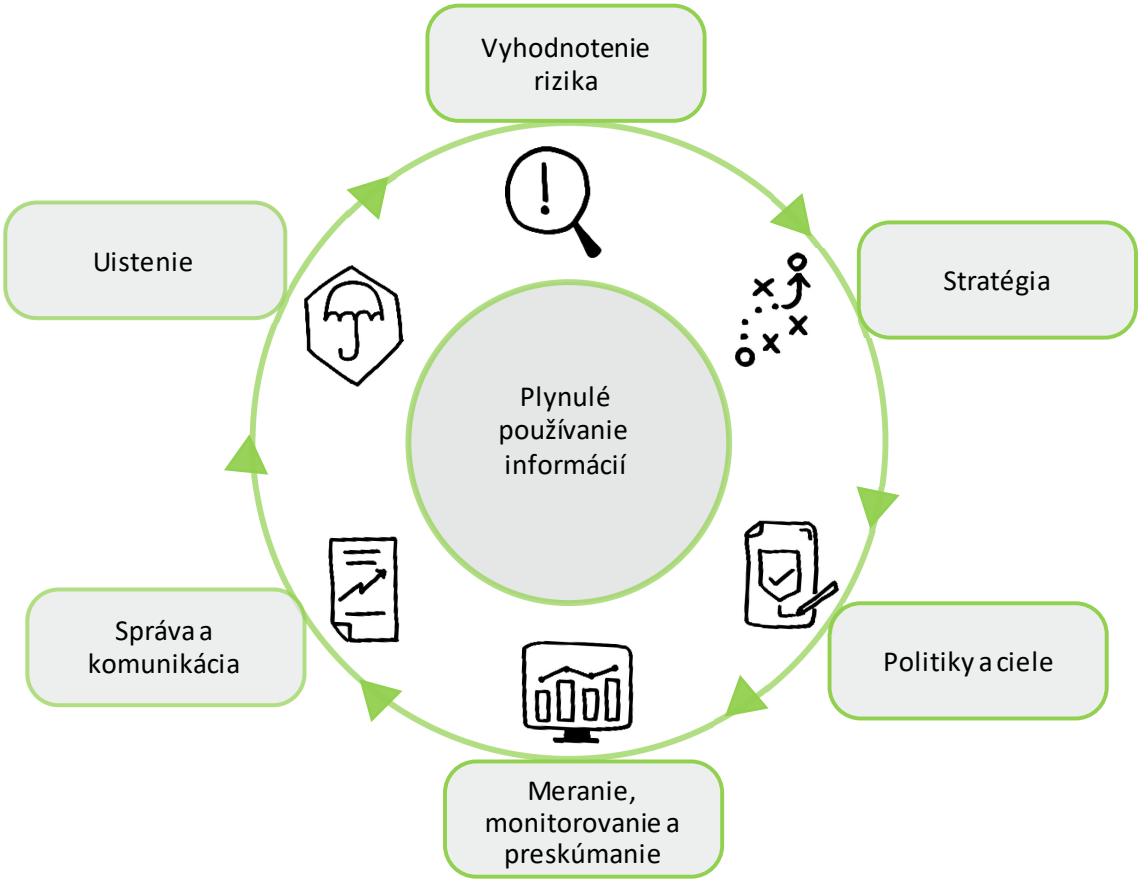

Zdroj: EDA.

30 Podľa OECD a Spoločného výskumného centra EÚ je vzhľadom na mnohé synergie a komplementárnosť, ale aj možné kompromisy medzi cieľmi udržateľného rozvoja[51] potrebný systematický prístup na zabezpečenie koherentnosti politiky a na určenie, pochopenie a riadenie interakcií medzi úzko prepojenými cieľmi udržateľného rozvoja. Preskúmali sme, či EÚ a najmä Komisia majú stratégie zamerané na dosiahnutie cieľov a úloh, o ktorých majú podávať správy.

31 Po prijatí Agendy 2030 v roku 2015 Komisia uverejnila oznámenie, v ktorom uviedla, že ciele udržateľného rozvoja sa už riešili v rámci opatrení EÚ a jej celkovej stratégie (stratégia Európa 2020 a 10 priorít Junckerovej Komisie)[52]. Komisia preto nepovažovala za potrebné vykonať zmeny v strategickom rámci. Existujúce ciele, s výnimkou niektorých cieľov súvisiacich s energetikou a klímou[53], sú preto stanovené a monitorované do roku 2020, a nie do roku 2030[54].

32 Podľa Komisie bolo jedným z dôvodov tohto prístupu to, že keď v roku 2015 vyšla Agenda 2030, viacročný finančný rámec EÚ (VFR) na roky 2014 – 2020 už prebiehal (*ilustrácia 7*).

Ilustrácia 7 – Časový prehľad kľúčových stratégií EÚ a Agendy 2030

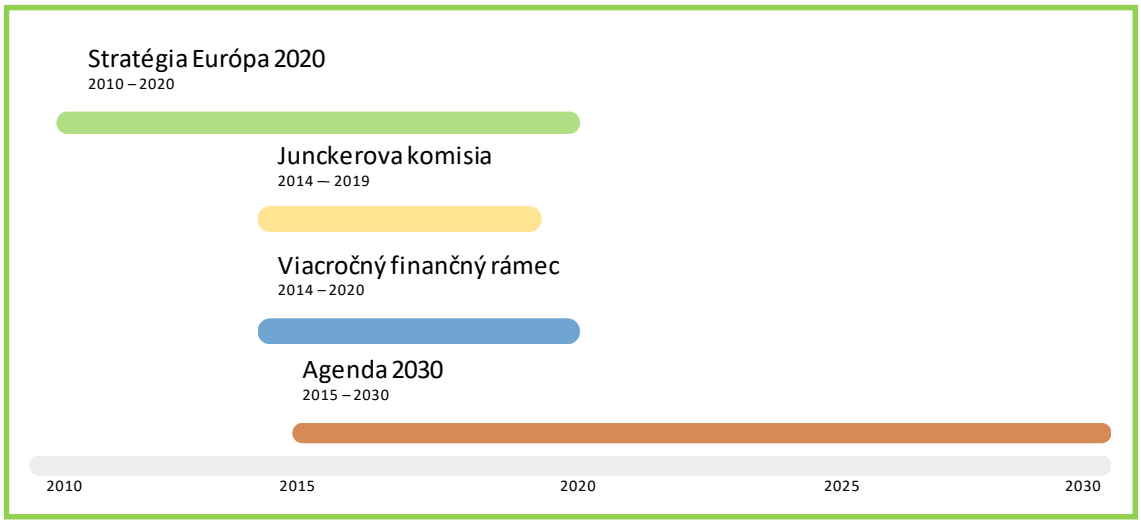

Zdroj: EDA.

33 Vo viacerých našich predchádzajúcich správach sme uznali politické ťažkosti spojené s týmito okolnosťami, pričom sme sa vyjadrili k prekrývaniu a nezosynchronizovaným strategickým rámcom a lehotám mandátu[55]. V čase prípravy VFR na roky 2021 – 2027 v roku 2018 však ešte nebola vypracovaná žiadna celková stratégia EÚ na obdobie po roku 2020. V minulosti sme zdôraznili, že návrhy VFR na roky 2021 – 2027 boli zverejnené bez toho, aby sa opierali o spoločnú stratégiu alebo súbor cieľov EÚ[56].

34 Komisia nás informovala, že podľa jej názoru politické ciele dohodnuté v Bratislavskom vyhlásení v roku 2016 a Rímskom vyhlásení v roku 2017[57] boli dostatočné na navrhnutie VFR na roky 2021 – 2027. V niektorých návrhoch VFR sa medzi cieľmi nástroja výslovne odkazuje na príspevok k plneniu cieľov udržateľného rozvoja (napr. Horizont Európa).

35 Európsky parlament[58], Európska rada[59] a Rada EÚ[60] opakovane vyzývali na vykonávanie stratégie pre Agendu 2030. V roku 2017 Európsky parlament a Rada vyzvali Komisiu, aby predložila zastrešujúcu stratégiu plnenia cieľov udržateľného rozvoja[61]. Podľa Rady mala byť takáto stratégia zavedená do polovice roka 2018 s cieľom usmerňovať všetky politiky a programy EÚ vrátane priebežných a dlhodobých cieľov a mala by sa stanoviť vízia Európy pre udržateľnú Európu, ktorá by šla nad rámec Agendy 2030. Európska rada v roku 2018 dospela k záveru, že Komisia by vo svojom

diskusnom dokumente mala pripraviť pôdu pre komplexnú stratégiu vykonávania v roku 2019[62].

36 Komisia v januári 2019 uverejnila „diskusný dokument“ o udržateľnom rozvoji[63], ktorý bol pôvodne naplánovaný na skoršie obdobie. Dokument zahŕňa tri budúce scenáre ako inšpiráciu pre ďalšiu prácu Komisie týkajúcu sa podpory smerovania k udržateľnej Európe do roku 2030:

1) Zastrešujúca stratégia EÚ v oblasti cieľov udržateľného rozvoja s cieľom usmerňovať všetky činnosti EÚ a jej členských štátov.

2) Pokračujúce začleňovanie cieľov udržateľného rozvoja do všetkých príslušných politík EÚ zo strany Komisie bez toho, aby sa členské štáty museli angažovať.

3) Uprednostňovať vonkajšiu činnosť a zároveň konsolidovať súčasné ambície v oblasti udržateľnosti na úrovni EÚ.

37 V diskusnom dokumente sú zhrnuté relevantné analýzy a údaje. Obsahuje aj opis vybraných politických iniciatív Komisie v súvislosti s cieľmi udržateľného rozvoja a predstavuje oblasti politiky, ktoré sú dôležité pre udržateľný rozvoj, čo považujeme za krok správnym smerom. Predstavuje však skôr vývoj v EÚ ako vplyv politiky EÚ a/alebo príspevku rozpočtu EÚ k plneniu cieľov udržateľného rozvoja.

38 V diskusnom dokumente sa poukazuje na niektoré oblasti, v ktorých by mala podľa Komisie urobiť viac. Neobsahoval však analýzu nedostatkov, v ktorej sa určuje, ako ciele udržateľného rozvoja zapadajú do existujúcich priorít; a Komisia neposúdila, čo je ešte potrebné urobiť z hľadiska politiky a právnych predpisov EÚ[64]. Rada vyzvala na takúto analýzu nedostatkov v roku 2017 a Parlament po uverejnení diskusného dokumentu v roku 2019 túto požiadavku zopakoval[65].

Začleňovanie

39 **Začleňovanie** otázok udržateľnosti do hlavných rozpočtových procesov, podnikateľských zámerov alebo politík je ďalším nevyhnutným predpokladom pre podávanie správ o udržateľnosti.

40 Komisia v roku 2016 uviedla, že „začlení ciele udržateľného rozvoja do politík a iniciatív EÚ, pričom trvalo udržateľný rozvoj sa stane hlavnou zásadou, ktorou sa budú riadiť všetky jej politiky”[66]. Komisia začala poskytovať niektoré informácie o tom, či a ako prebieha takéto začleňovanie. Od roku 2017 obsahovali programové

vyhlásenia všeobecné opisy (bez priradenia finančných hodnôt) toho, ako príslušný program prispieva k cieľom udržateľného rozvoja. Komisia vypracovala schému, na ktorej sú zobrazené vybrané výdavkové programy na základe cieľov udržateľného rozvoja, a poukázala na najnovšie iniciatívy. Komisia odhaduje, že takmer každý program prispieva k jednému alebo viacerým cieľom udržateľného rozvoja[67]. Komisia však zdôrazňuje, že tieto informácie slúžia „na komunikačné účely“ (a nie na účely vykazovania). Okrem oblasti vonkajších činností EÚ neexistuje žiadna systematická analýza ani rámec podávania správ o tom, ako jednotlivé programy alebo časti rozpočtu prispievajú k plneniu cieľov udržateľného rozvoja.

41 Európska expertná skupina zistila, že mapovanie otázok udržateľnosti Komisiou je užitočné na účely komunikácie, ale Komisii nepomohlo dosiahnuť, aby sa udržateľnosť stala prioritou pre financovanie EÚ v oblastiach jej politiky[68]. Európsky parlament tiež vyzval Komisiu, aby zlepšila „začleňovanie udržateľného rozvoja do všetkých mechanizmov financovania a rozpočtových riadkov“ a „posilnila zodpovednosť za dosahovanie spoločných výsledkov prostredníctvom VFR“[69].

42 Začleňovanie prierezových otázok (ako napríklad zmena klímy alebo rodová rovnosť) v rámci rozpočtu nie je jednoduché. V našej správe o začleňovaní klimatického hľadiska z roku 2016[70] sme zdôraznili, že začlenenie len jedného cieľa udržateľného rozvoja (zmiernenie zmeny klímy a adaptácia na ňu) do rozpočtu EÚ predstavuje niekoľko výziev. Poukázali sme sa na to, že je potrebný komplexný rámec pre podávanie správ, pričom ukazovatele by mali monitorovať skutočné výdavky na opatrenia v oblasti klímy a súvisiace výsledky. Tieto ukazovatele by mohli byť dôležité na meranie pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v oblasti klímy.

43 Ciele udržateľného rozvoja sa môžu využívať nielen pri plánovaní rozpočtov, ale aj na zlepšenie ukazovateľov, hodnotenia rozpočtu alebo sledovania výdavkov (***ilustrácia 8***). Niektoré členské štáty začali so začleňovaním Agendy 2030 do svojich rozpočtových postupov. V súčasnosti je plánovanie rozpočtov na základe cieľov udržateľného rozvoja bežnejšie ako využívanie cieľov udržateľného rozvoja ako nástroja riadenia výkonnosti pri prideľovaní zdrojov a pri rokovaniach.

Ilustrácia 8 – Ako možno využiť ciele udržateľného rozvoja v rámci rozpočtového postupu

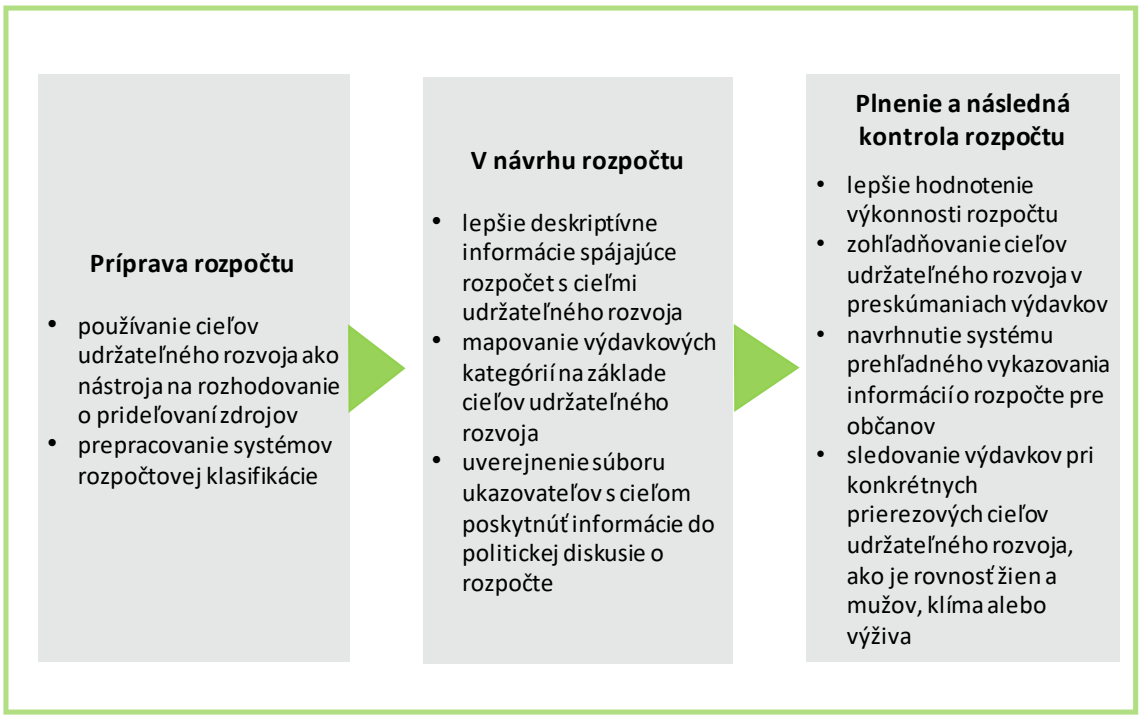

Zdroj: EDA na základe dokumentu od Elisabeth Hege, Laura Brimont, *Integrating SDGs into national budgetary processes* (Začlenenie cieľov udržateľného rozvoja do vnútroštátnych rozpočtových postupov), Institut du développement durable et des relations internationales, štúdia č. 5/18. júla 2018.

Podávanie správ o udržateľnosti v inštitúciách a agentúrach EÚ

44 EÚ sa zaviazala k cieľom udržateľného rozvoja a udržateľnosti, plnenie cieľov udržateľného rozvoja a udržateľnosť sú preto neoddeliteľnou súčasťou výkonnosti EÚ a jej inštitúcií. Dalo by sa teda očakávať, že podávanie správ o udržateľnosti bude neoddeliteľnou súčasťou vykazovania výkonnosti. V súčasnosti nemá Komisia ani iná inštitúcia EÚ žiadnu osobitnú právnu povinnosť vypracovať správy o udržateľnosti.

45 V tejto časti analyzujeme, ako Komisia a ostatné inštitúcie a agentúry EÚ podávajú správy o otázkach udržateľnosti. Zisťujeme, či inštitúcie a agentúry EÚ poskytujú informácie o udržateľnosti v rámci svojho rámca na vykazovanie výkonnosti, a to buď v samostatnej správe o udržateľnosti alebo v akejkoľvek inej forme.

46 V ďalšom texte sa zameriavame na:

i) podávanie správ o udržateľnosti ako súčasť rámca Komisie na podávanie správ;

ii) správy Eurostatu;

iii) a podávanie správ o udržateľnosti vypracovaných inštitúciou alebo agentúrou EÚ a ako aj o ďalších relevantných činnostiach.

Vykazovanie výkonnosti zo strany Komisie

47 **Vykazovanie výkonnosti** je systematické zhromažďovanie údajov a predkladanie informácií o vykonávaní verejných politík vrátane výdavkových nástrojov (ako sú granty) a nevýdavkových nástrojov (ako je napríklad nariadenie). Jeho cieľom je posúdenie účinnosti a efektívnosti politík porovnaním dosiahnutých výsledkov so stanovenými cieľmi a vzniknutými nákladmi (finančné aj nefinančné náklady, vrátane nákladov pre zainteresované strany). Rovnako ako správy o výkonnosti slúžia správy o udržateľnosti na dva základné účely: 1) sú nástrojom zodpovednosti a 2) sú nástrojom riadenia.

48 Cieľom rámca Komisie na podávanie správ o výkonnosti je meranie jej výkonnosti pomocou cieľov, úloh a ukazovateľov. Predkladá výsledky v samostatných dokumentoch (*ilustrácia 9*). Pravidelne posudzujeme niekoľko aspektov

výkonnostného rámca, ako sa uvádza nižšie, vrátane toho, či vedenie využíva informácie[71].

Ilustrácia 9 – Rámec Komisie na podávanie správ o výkonnosti

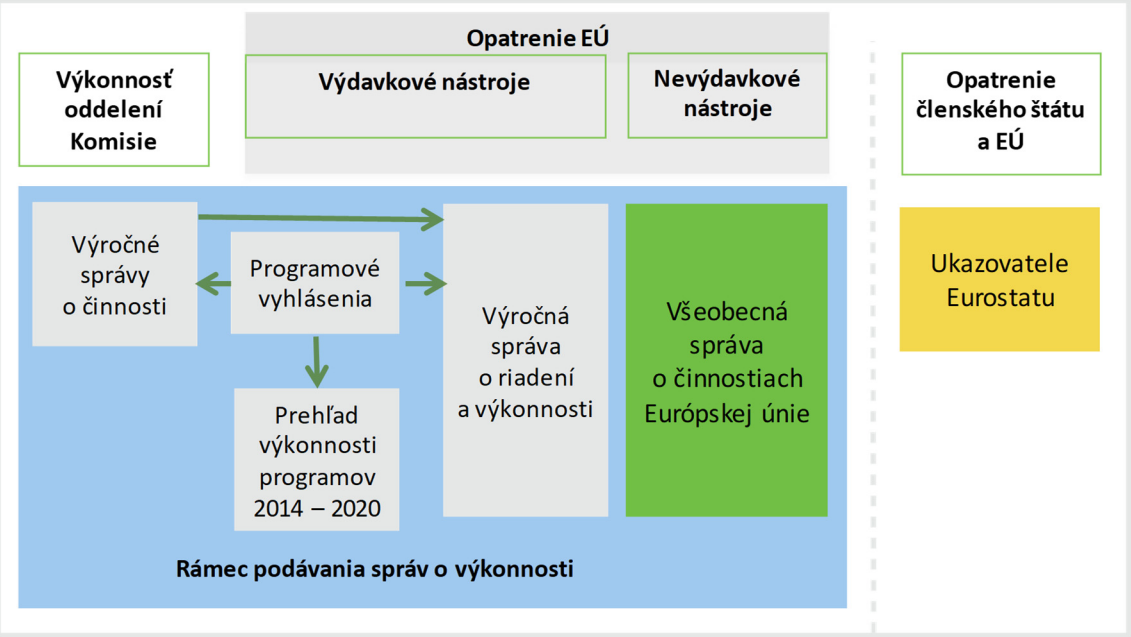

Zdroj: EDA.

49 Správy o výkonnosti týkajúce sa rozpočtu EÚ zahŕňajú tieto kľúčové dokumenty:

1) **programové vyhlásenia,** v ktorých sa mapuje vzťah medzi programami EÚ a cieľmi udržateľného rozvoja;

2) **prehľad výkonnosti programov**, ktorý predstavuje všetky výdavkové programy EÚ v období 2014 – 2020, sa týka cieľov udržateľného rozvoja v kontexte viacerých programov[72];

3) **výročná správa o hospodárení a výkonnosti** pre rozpočet EÚ, v ktorej sa uvádza, ako sa z rozpočtu EÚ podporujú politické priority EÚ. Uvádzajú sa v nej ciele udržateľného rozvoja väčšinou všeobecným spôsobom[73] a odkazuje sa na ne ako na ciele, ktoré sú v procese začleňovania. V dokumente sa tiež poukazuje na to, že informácie uvedené v programových vyhláseniach nepredstavujú oficiálne podávanie správ o tom, ako rozpočet EÚ prispieva k plneniu cieľov udržateľného rozvoja[74];

4) **všeobecná správa o činnosti Európskej únie**, v ktorej sú na úrovni EÚ predstavené výsledky dosiahnuté prostredníctvom opatrení EÚ a rozpočtu EÚ. V správe sa neuvádza príspevok rozpočtu EÚ alebo politík EÚ k plneniu cieľov udržateľného rozvoja.

50 Okrem týchto štyroch správ každé generálne riaditeľstvo Komisie, ako aj šesť agentúr priamo kontrolovaných Komisiou (výkonné agentúry), podávajú každoročne správu o svojich úspechoch, iniciatívach a využívaní zdrojov vo svojich **výročných správach o činnosti**. Vo väčšine výročných správ Komisie o činnosti za rok 2018, ktoré sme preskúmali, sa na ciele udržateľného rozvoja odkazuje všeobecným spôsobom. Generálne riaditeľstvá zodpovedné za vonkajšie činnosti EÚ poskytujú najviac informácií o cieľoch udržateľného rozvoja, no v správach Generálneho riaditeľstva pre energetiku a Generálneho riaditeľstva pre mobilitu a dopravu sme žiadnu zmienku o týchto cieľoch nenašli[75].

51 Agentúry, ktoré nie sú priamo kontrolované Komisiou (decentralizované agentúry), tiež uverejňujú výročné správy, ale Komisie nevydáva usmernenia k tomu, ako tieto správy zostaviť, ani tieto informácie o výkonnosti agentúr do svojej výročnej správy a správy o výkonnosti nezaraďuje. Agentúry však vytvorili dobrovoľnú sieť (sieť rozvoja výkonnosti), ktorá vypracovala zoznam ukazovateľov výkonnosti. Vo výročných správach niektorých agentúr za rok 2017 sa odkazuje na ciele udržateľného rozvoja všeobecným spôsobom, ale v žiadnej z nich sa neuvádzajú systematické informácie o otázkach udržateľnosti ani prepojenie ich výkonnosti s cieľmi udržateľného rozvoja.

52 Komisia vo svojich správach o výkonnosti poskytuje informácie týkajúce sa otázok udržateľnosti, ale nezostavuje ich ani ich nepredkladá systematicky. Komisia však hodnotí a podáva správy o tom, ako Komisia prispieva k plneniu cieľov udržateľného rozvoja v oblasti vonkajšej činnosti. Napríklad v októbri 2018 prijala „revidovaný rámec EÚ pre výsledky v oblasti medzinárodnej spolupráce a rozvoja“[76]. Odzrkadľuje to, čo sa deje v krajinách ako Čile, Dánsko, Francúzsko, Taliansko, Holandsko, Nórsko, Portugalsko a Južná Kórea, kde je medziinštitucionálna koordinácia v oblasti cieľov udržateľného rozvoja pod vedením ministerstiev zahraničných vecí[77].

53 Podľa Komisie tento revidovaný rámec umožní podávať správy o tom, ako opatrenie financované EÚ[78] prispelo k plneniu cieľov udržateľného rozvoja v partnerských krajinách – a to tak v súčasnom VFR na roky 2014 – 2020, ako aj v budúcom VFR na roky 2021 – 2027. Takisto sa očakáva, že sa bude používať aj pre rámec Komisie pre podávanie správ a každé štyri roky v správach EÚ a členských štátoch pre OSN (***bod 56***)[79]. V dokumente sa poukazuje na to, že takýto rámec výsledkov môže prispieť k účinnému vykonávaniu, transparentnosti, zodpovednosti a jednotnej komunikácii o tom, ako EÚ prispieva k pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v partnerských krajinách[80].

Správa Eurostatu o pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v kontexte EÚ

54 Od roku 2017 vypracúva Eurostat výročné správy, v ktorých opisuje „pokrok pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v kontexte EÚ“[81]. Cieľom správy je poskytnúť kvantitatívne hodnotenie pokroku EÚ pri plnení cieľov udržateľného rozvoja. Komisia sa však nesnaží hodnotiť prínos politík a rozpočtu EÚ k Agende 2030.

55 Správa Eurostatu poskytuje informácie o rôznych ukazovateľoch a pokroku v otázkach súvisiacich s cieľmi udržateľného rozvoja a obsahuje údaje rozčlenené podľa jednotlivých členských štátov. Ukazovatele, ktoré Komisia vybrala na základe konzultácií so zainteresovanými stranami, pozostávajú hlavne zo štatistických informácií, ktoré zhromaždili členské štáty. Ukazovatele sa hodnotia na základe cieľov do roka 2020 alebo iných politických cieľov, ak boli k dispozícii. V správe sa tiež zdôrazňujú politické opatrenia EÚ v konkrétnej oblasti, ale ukazovatele nemerajú výkonnosť tohto politického opatrenia EÚ. Niektoré ukazovatele zahŕňajú určité výzvy (***rámček 6***). Európsky parlament privítal správu Eurostatu ako „krok vpred smerom k vytvoreniu plnohodnotného monitorovacieho mechanizmu EÚ“, ale poukázal aj na to, že „Eurostat sám nemôže komplexne zachytiť všetky aspekty pokroku v oblasti cieľov udržateľného rozvoja“[82]. V minulosti sme kritizovali správu Eurostatu za to, že nemerala pokrok pri plnení jeho záväzku týkajúceho sa cieľa udržateľného rozvoja, ktorým je dosiahnuť neutralitu degradácie pôdy do roku 2030[83].

Rámček 6

Príklad ukazovateľov cieľov udržateľného rozvoja Eurostatu na rok 2019

Cieľ udržateľného rozvoja č. 13 – Naliehavo prijať opatrenia na boj proti zmene klímy a jej vplyvom

Pokrok sa meria na základe týchto ukazovateľov[84]:

1) emisie skleníkových plynov z územného hľadiska (merané v porovnaní s cieľmi na rok 2020);

2) intenzita emisií skleníkových plynov v oblasti spotreby energie;

3) stredná hodnota odchýlky v blízkosti povrchovej teploty;

4) hospodárske straty súvisiace so zmenou klímy;

5) Podiel na medzinárodnom záväzku vo výške 100 mld. USD týkajúci sa výdavkov súvisiacich s klímou.

Medzi výzvy týkajúce sa týchto ukazovateľov patria:

so zreteľom na ukazovateľ č. 1:

a) hoci je to medzinárodne dohodnutý ukazovateľ, expertná skupina Komisie a štúdie poukázali na to, že pri zameraní sa na toto meranie rizík hrozí, že sa nebudú brať do úvahy účinky presahovania, ku ktorým dochádza vtedy, keď vyspelé krajiny znižujú svoje emisie skleníkových plynov tým spôsobom, že výrobu spojenú s vysokými emisiami zadávajú v tretích krajinách a výrobky potom dovážajú[85];

b) Ciele na rok 2020 sa používajú na zníženie emisií skleníkových plynov napriek existencii cieľov na rok 2030 a cieľov na rok 2050[86]. V minulosti sme zistili, že dosiahnutie dlhodobejších cieľov si bude vyžadovať oveľa viac úsilia[87];

So zreteľom na podávanie správ o všetkých ukazovateľoch:

c) vzhľadom na obmedzenia údajov nie je možné vypočítať žiadny trend[88].

56 Komisia plánuje na účely podávania správ Organizácii spojených národov v roku 2019 využiť správu Eurostatu spolu so správou o vplyve vonkajšej činnosti EÚ na dosiahnutie cieľov udržateľného rozvoja[89]. To znamená, že správa z roku 2019 nebude obsahovať informácie o tom, ako sa na plnení týchto cieľov podieľa EÚ svojím rozpočtom a svojimi politikami s výnimkou vonkajšej činnosti.

Informácie o súdržnosti, ktoré poskytli inštitúcie a agentúry EÚ

57 Zistili sme, že správu o udržateľnosti uverejňuje jedna inštitúcia EÚ (Európska investičná banka) a jedna agentúra EÚ (Európsky úrad duševného vlastníctva) (*rámček 7*).

Rámček 7

Správa o udržateľnosti EIB a EUIPO

Správa EIB

Európska investičná banka (EIB) je inštitúcia EÚ so sídlom v Luxemburgu. Je „finančne nezávislá“ s kapitálom 243 mld. EUR a s viac ako 3 800 zamestnancami[90]. EIB ako „banka EÚ“ financuje investície a poskytuje poradenstvo v oblasti investícií na celom svete[91]. Inštitúcia uverejnila v roku 2007 svoju prvú správu

o udržateľnosti[92] a od roku 2008 ju zosúladila s usmerneniami GRI pre podávanie správ[93].

Najnovšia správa (2018) pozostáva z dvoch dokumentov: správy o udržateľnosti[94] a zverejňovaných informácií o udržateľnosti v roku 2018. Prvá správa sa zaoberá prístupom EIB k udržateľnému rozvoju a inovatívnemu financovaniu a investíciám. Zdôrazňuje sa v nej, ako boli do posudzovania projektov začlenené otázky udržateľnosti[95], a uvádzajú sa príklady zapojenia zainteresovaných strán a informácie o tom, ako EIB zabezpečuje zodpovednosť v rámci organizácie.

Druhá správa, zameraná na odborníkov (analytikov, mimovládne organizácie, akademickú obed, atď.) poskytuje komplexné štandardizované informácie o environmentálnych, sociálnych a správnych aspektoch a o výkonnosti EIB.

Správa úradu EUIPO

Európsky úrad pre duševné vlastníctvo je decentralizovaná agentúra EÚ so sídlom v Alicante (Španielsko). Je plne financovaný z vlastných zdrojov[96], jeho rozpočet je vo výške 401 mil. EUR a má spolu 995 zamestnancov[97]. Medzi jeho úlohy patrí registrácia ochranných známok EÚ, dizajn spoločenstva, európska a medzinárodná spolupráca a ochrana a presadzovanie práv duševného vlastníctva.

V roku 2016 úrad zaviedol rámec pre udržateľnosť podnikov, vyvinul stratégiu sociálnej zodpovednosti podnikov a vypracoval svoju prvú správu o udržateľnosti (týkajúcu sa rozpočtového roku 2016) na základe noriem GRI. Bola to prvá agentúra EÚ, ktorá vypracovala takúto správu o udržateľnosti. Pokiaľ ide o jeho správu za rok 2017, úrad sa rozhodol dobrovoľne zosúladiť jej obsah so smernicou EÚ o podávaní správ o nefinančných informáciách a o zverejňovaní informácií týkajúcich sa rozmanitosti[98].

58 EIB a EUIPO v rámci podávania správ o udržateľnosti analyzovali a zverejnili svoje riziká týkajúce sa udržateľnosti. Táto práca vychádzala z interných a externých pohovorov. ***Ilustrácia 10*** predstavuje posúdenie významnosti, ktoré vykonala EIB.

Ilustrácia 10 – Posúdenie významnosti otázok udržateľnosti zo strany EIB

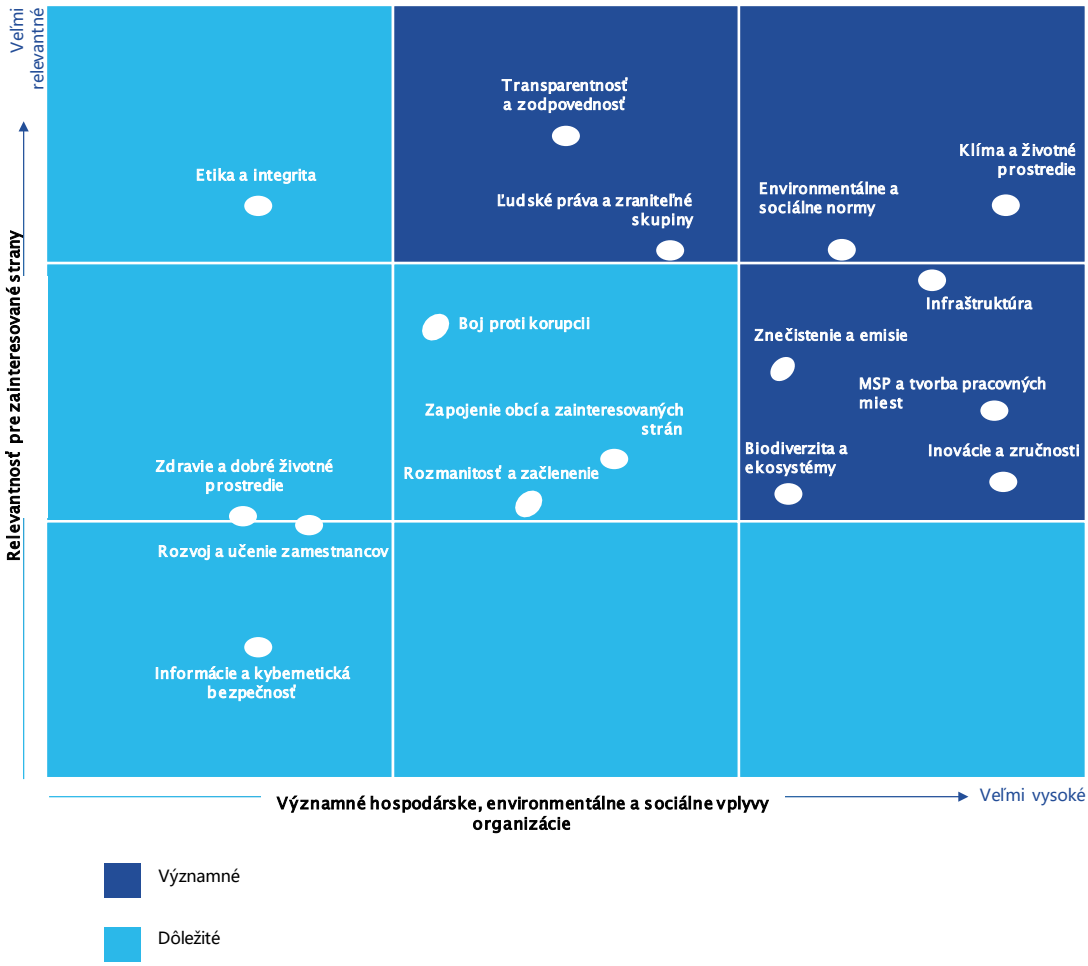

Výklad: Pre zainteresované strany a EIB sa klíma a životné prostredie považujú za veľmi dôležité, zatiaľ čo pre zainteresované strany sa etika a integrita považujú za relevantnejšie v porovnaní so stanoviskom EIB.

Zdroj: EIB (2019): Správa o udržateľnosti z roku 2018, s. 11.

59 Správy EIB a EUIPO o udržateľnosti obsahujú informácie o tom, ako tieto organizácie zohľadňujú otázky udržateľnosti vo svojich politikách a činnostiach a o vplyve organizácií na udržateľnosť. Ako to ilustruje príklad EIB v ***rámčeku 8***, vplyv obchodnej činnosti organizácie môže byť oveľa vyšší ako to, aký vplyv má fungovanie organizácie na udržateľnosť.

Rámček 8

Uhlíková stopa vybraných úverových operácií EIB v porovnaní s vplyvom samotnej EIB

EIB zverejňuje informácie o uhlíkovej stope projektov, ktoré financuje.

Uhlíková stopa projektov v EIB, 2015-2017

	2015	2016	2017
Počet projektov	**73**	**70**	**55**
Celková výška podpísaných projektov EIB (v mld. EUR)	**11,2**	**17,7**	**9,4**
Absolútne emisie (v Mt CO_2e/za rok)	**4,6**	**2,4**	**5,2**
Sekvestrácia uhlíka v lesníctve (v Mt CO_2e/za rok)		**3,5**	**0,3**
Relatívne emisie (v Mt CO_2e/za rok)	**-3,1**	**-2,7**	**-2,9**

Zdroj: Správa EIB o udržateľnosti za rok 2017.

Z uvedenej tabuľky vyplýva, že CO_2 sa meria v jednotkách miliónov ton (Mt) a celkové absolútne emisie boli 5,2 Mt ekvivalentu CO_2. Financované projekty v relatívnom vyjadrení predstavujú v porovnaní s alternatívami zníženie o 2,9 Mt ekvivalentu CO_2.

Vlastná organizačná uhlíková stopa EIB bola 22 024 ton ekvivalentu CO_2.

Vyplýva z toho, že analýza a podávanie správ o vplyve obchodných operácií organizácie môžu byť podstatne významnejšie ako podávanie správ len o vplyve samotnej organizácie.

60 Iné inštitúcie a agentúry EÚ neuverejňujú správy o udržateľnosti, zbierajú však informácie týkajúce sa udržateľnosti a niekedy ich uverejňujú, aj keď len nesystematicky a bez toho, aby zabezpečili pokrytie všetkých významných aspektov udržateľnosti. Tento fakt potvrdzuje náš prieskum všetkých inštitúcií a agentúr EÚ.

61 Zozbierané alebo uverejnené informácie sa týkajú najmä toho, ako fungovanie organizácie ovplyvňuje udržateľnosť (napr. vnútorná spotreba papiera alebo vody) a nie toho, ako zohľadňujú udržateľnosť vo svojej celkovej stratégii a operáciách. Hrozí, že takéto interné cielené podávanie správ nezachytí tie otázky, ktoré sú pre organizáciu najvýznamnejšie. Tieto informácie sa výslovne netýkajú ani toho, ako boli ciele udržateľného rozvoja zohľadnené v politike a operáciách organizácie.

62 Informácie, ktoré zverejňujú inštitúcie a agentúry EÚ, sa týkajú ich riadenia, prijímania zamestnancov a vplyvu organizácie na životné prostredie. Zverejňujú informácie v rôznych správach (napr. správy vypracované pre schému pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS)) a/alebo online. Ďalšie informácie sa získavajú, ale neuverejňujú (***príloha II***).

63 Takisto sme sa inštitúcií a agentúr EÚ spýtali, či zaviedli určité systémy riadenia na podporu podávania správ o udržateľnosti alebo ich prvkov (***ilustrácia 11***). Takéto systémy riadenia podporujú organizácie, ktoré chcú zlepšiť svoj vplyv na životné prostredie (EMAS, ISO 14001) alebo na zdravie a bezpečnosť ich zamestnancov (Séria hodnotení – Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci (OHSAS) 18001, ISO 45001).

Ilustrácia 11 – Systémy riadenia zavedené inštitúciami a agentúrami EÚ

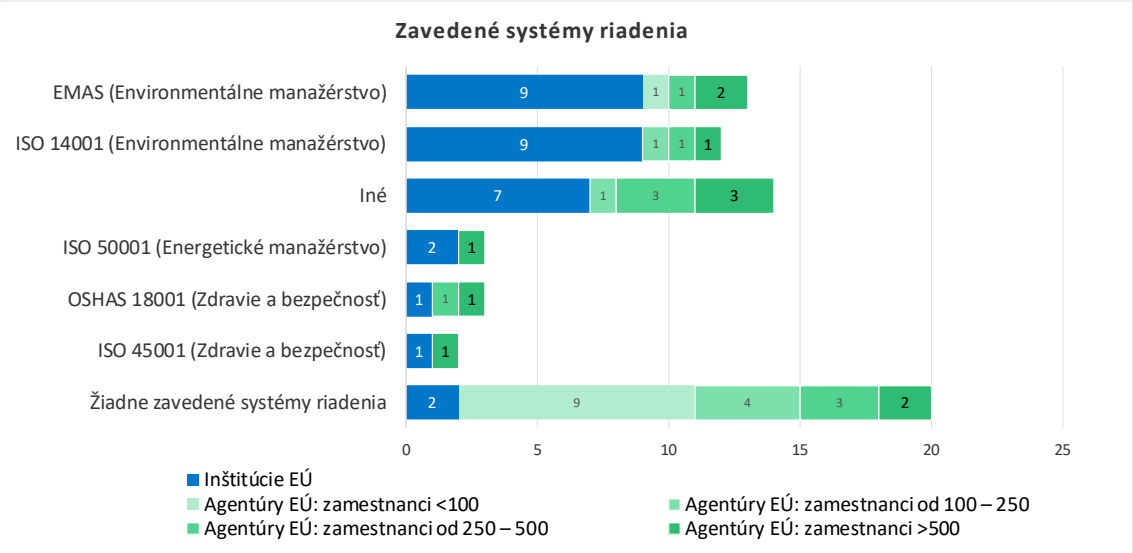

Zdroj: EDA.

64 Zavedené systémy riadenia sa väčšinou týkajú environmentálnych aspektov. Tri štvrtiny inštitúcií EÚ[99] a 10 % agentúr EÚ zaviedlo systém riadenia, ako napríklad EMAS a/alebo ISO 14001. Obidva tieto systémy umožňujú organizáciám identifikovať a monitorovať vplyv svojich činností, výrobkov a služieb na životné prostredie. Na rozdiel od normy ISO 14001 si EMAS vyžaduje verejnú správu, v ktorej sa používa súbor kľúčových ukazovateľov – energetická účinnosť, materiálová efektívnosť, odpad, biodiverzita a emisie. Pokiaľ ide o iné relevantné systémy medzinárodného riadenia, ako sú zdravie a bezpečnosť (OHSAS 18001) alebo energia (ISO 5001), ich implementácia je veľmi nízka.

65 Na otázku, prečo neuverejnili samostatnú správu o udržateľnosti, väčšina inštitúcií a agentúr EÚ odpovedala, že to ešte nezvažovali. Druhou najbežnejšou odpoveďou bolo, že nemajú potrebné know-how (***ilustrácia 12***).

Ilustrácia 12 – Hlavné dôvody neuverejnenia správy o udržateľnosti

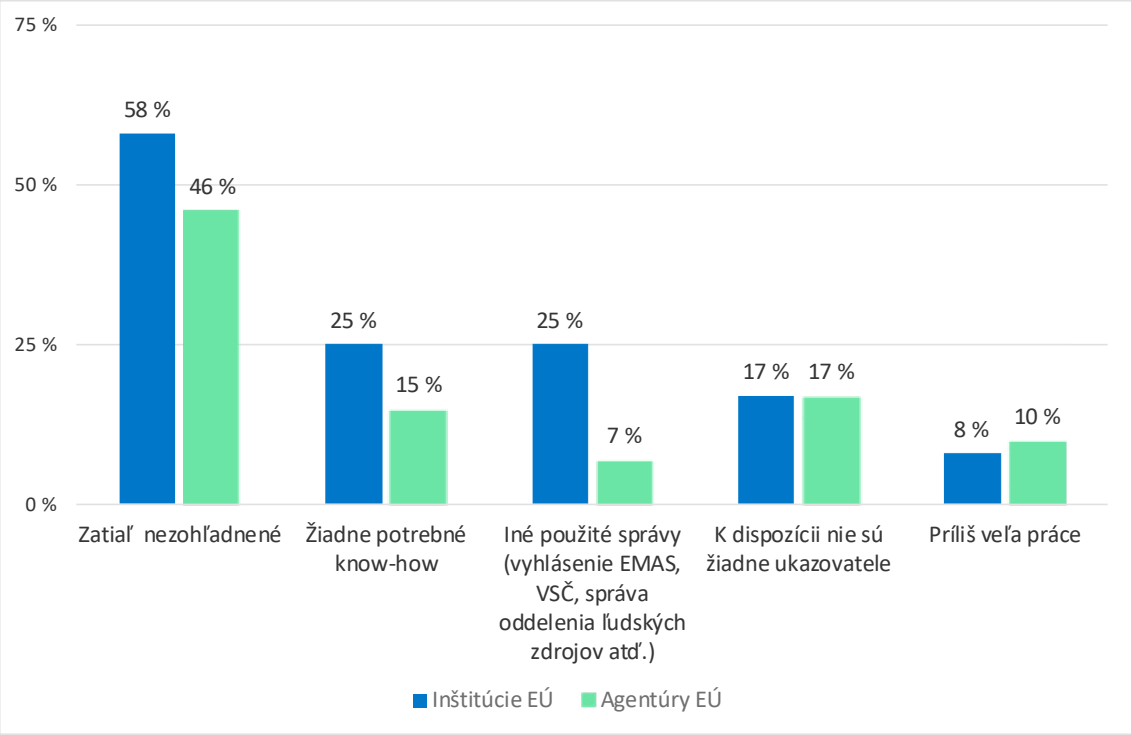

Zdroj: EDA.

66 Podľa nášho prieskumu respondenti vidia potenciálne prínosy podávania správ o udržateľnosti, pričom najdôležitejšie z nich sú dôveryhodnosť a transparentnosť. Respondenti sa tiež domnievali, že podávanie správ o udržateľnosti by zvýšilo ich pracovnú záťaž (***ilustrácia 13***).

Ilustrácia 13 – Potenciálne výhody a nevýhody podávania správ o udržateľnosti

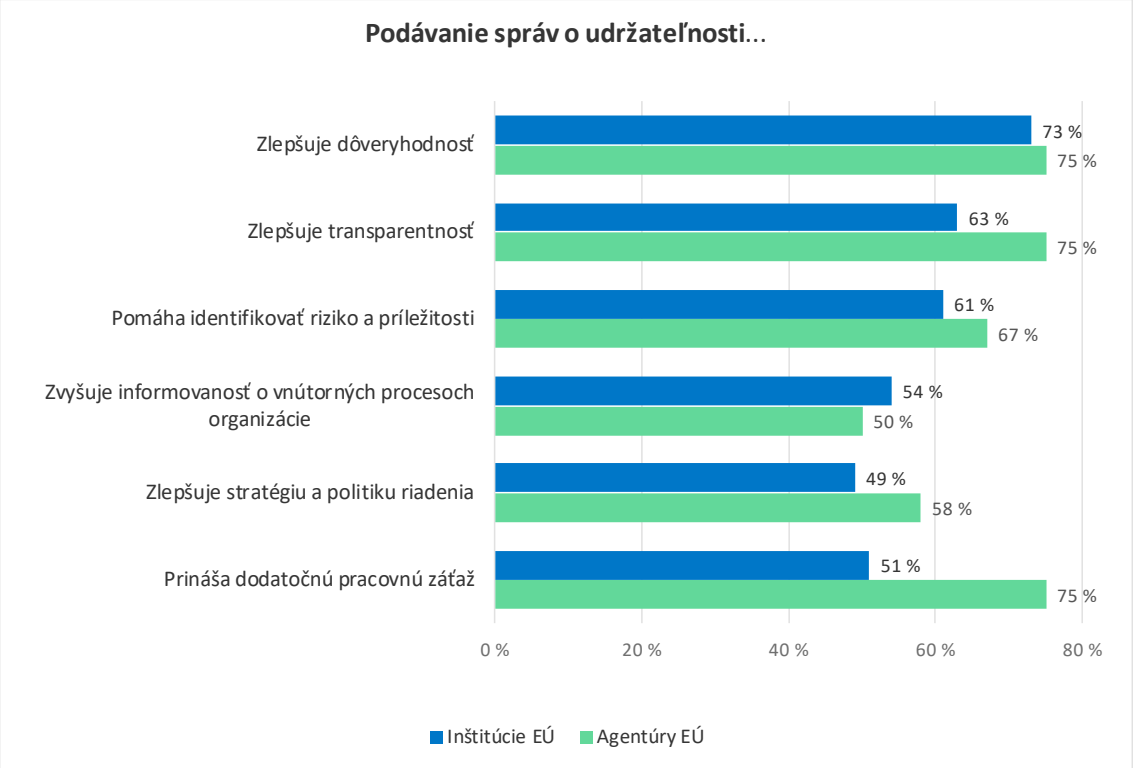

Zdroj: EDA.

Audit informácií o udržateľnosti

67 Audit finančných výkazov a správ o výkonnosti zvyšuje ich hodnotu v oblasti zodpovednosti. Vonkajšie uistenie týkajúce sa správ o udržateľnosti môže zvýšiť dôveryhodnosť, ako aj dôveru zainteresovaných strán v informácie, ktoré sú v nich uvedené. Môže znížiť riziko environmentálne klamlivej reklamy (tzv. greenwashingu) a využívania správ v rámci komunikačných cvičení (vzťahy s verejnosťou). Kontrolou informácií sa môže zvýšiť hodnota informácií v rámci systémov vnútornej kontroly a riadenia a zvýšiť informovanosť na úrovni riadiacich orgánov[100].

68 Pri audite správ o udržateľnosti vznikajú odlišné druhy problémov ako pri audite finančných výkazov. Môže ísť napríklad skôr o preverovanie „slovného opisu“ než finančných údajov alebo číselných údajov[101]. Väčšina správ veľkých spoločností o udržateľnosti podlieha externému auditu alebo preskúmaniu[102], pre správy o udržateľnosti však neexistuje žiadna všeobecne prijatá norma auditu či uistenia. Smernica EÚ napríklad ukladá audítorom povinnosť, aby skontrolovali, či správa o udržateľnosti existuje, nezaoberá sa však jej obsahom. Členské štáty, ako napríklad Francúzsko a Taliansko, implementovali smernicu rozdielne a od audítorov žiadali, aby sa zaoberali aj podstatou správ[103].

69 Nedávno, vo februári 2019, Rada pre medzinárodné štandardy pre audit a uisťovacie služby (IAASB) uverejnila konzultačný dokument o poskytovaní uistenia o rozšírenom externom vykazovaní[104]. Rozšírené externé vykazovanie zahŕňa množstvo rôznych foriem podávania správ vrátane, nie však výlučne, integrovaného podávania správ, podávania správ o udržateľnosti a iného podávania správ subjektmi o otázkach týkajúcich sa životného prostredia, o sociálnych otázkach a otázkach správy.

70 Podľa ISAE 3000 v zákazke na obmedzené uisťovacie služby (ďalej len „zákazka na preskúmanie“) je „záver overovateľa vyjadrený vo forme, v ktorej sa na základe vykonaných postupov zistí, že pozornosť overovateľa neupútalo nič, na základe čoho by sa mohol domnievať, že informácia o predmete je významne nesprávna“.
V takýchto prípadoch sa riziko zákazky zníži na úroveň, ktorá je vzhľadom na okolnosti zákazky prijateľná, no riziko je väčšie ako pri zákazke na primerané uisťovacie služby[105].
Z dvoch správ o udržateľnosti inštitúcií a agentúr EÚ, správa EIB podlieha externému auditu a poskytuje sa v nej obmedzené uistenie. Správa úradu EUIPO nie je predmetom auditu.

71 Väčšina najvyšších kontrolných inštitúcií (NKI) má skúsenosti s auditom výkonnosti, ktoré by mohli byť užitočné pri vypracúvaní správ o udržateľnosti a pri audite plnenia cieľov udržateľného rozvoja. INTOSAI (Medzinárodná organizácia najvyšších kontrolných inštitúcií) nabáda najvyššie kontrolné inštitúcie, aby vykonávali audity výkonnosti týkajúce sa pripravenosti vlád na plnenie cieľov udržateľného rozvoja alebo konkrétnych cieľov udržateľného rozvoja. Výsledky týchto auditov zverejnilo niekoľko najvyšších kontrolných inštitúcií na celom svete a niektoré z nich analyzovali, ako ich vlády monitorujú ciele udržateľného rozvoja a podávajú o nich správy (***rámček 9***)[106]. Udržateľné ciele rozvoja môžu slúžiť ako kritériá auditu[107]. V súčasnosti prebieha revízia jednej normy verejného auditu (ISSAI 140) a tiež diskusia o tom, či sa táto norma musí rozšíriť tak, aby zahŕňala jeden aspekt týkajúci sa správ o udržateľnosti, konkrétne audit cieľov udržateľného rozvoja.

72 Audit konkrétnych cieľov udržateľného rozvoja a podávanie správ Organizácii spojených národov zo strany členských štátov však nie sú jedinými úlohami, ktoré môžu plniť NKI. Keď začne informácie o udržateľnosti zverejňovať viac organizácií verejného sektora, bude potrebné riešiť otázku, ako môže audítorská profesia prispieť k zlepšeniu kvality informácií poskytovaných organizáciami. Môže nastať situácia, keď sa bude vyžadovať, aby NKI vytvorili nové spôsobilosti alebo prístupy v rámci audítorskej profesie.

Rámček 9

Výsledky auditov NKI týkajúce sa podávania správ o udržateľnosti

Niektoré NKI zistili vo svojej krajine nedostatky v plnení **Agendy 2030**, ktoré komplikovali monitorovanie a podávanie správ. Napríklad Rakúsko prijalo prístup začleňovania Agendy 2030, no rakúska NKI zistila, že celková zodpovednosť nebola správne vymedzená, čo viedlo k rozdrobeniu procesu vykonávania. Dôsledkom bola aj nedostatočná koordinácia hodnotenia a podávania správ a národná správa Rakúska o pokroku vo vykonávaní neobsahovala stručný prehľad[108].

Niektoré NKI tiež vykonali audit prípravy **dobrovoľných národných správ** v priebehu auditu organizácie INTOSAI vykonávaného vo vzájomnej spolupráci s názvom Pripravenosť na plnenie cieľov udržateľného rozvoja a niektoré z nich odporučili, aby sa tieto preskúmania vnímali nielen ako produkt, ale skôr ako nepretržitý proces:

- **Rakúska NKI** zistila, že vláda neplánuje do roku 2020 podávať správy Organizácii spojených národov. V dôsledku toho odporučila vláde, aby začala podávať správy čo najskôr, najmenej však raz za legislatívne obdobie.

- **Holandská NKI** zistila, že vláda v roku 2017 podala správu OSN a poskytla prehľad o situácii, pokiaľ ide o Agendu 2030 a pokrok, ktorý sa doteraz dosiahol.

Odporučila však, aby ústredná vláda zahrnula do svojej ročnej finančnej správy dôležité témy cieľov udržateľného rozvoja[109].

- **Poľská NKI**, ktorá uznala, že dobrovoľné národné preskúmanie bolo pripravené účinným spôsobom, odporučila, aby bol pokrok pravidelne overovaný[110].

Výzvy na podávanie správ o udržateľnosti v inštitúciách a agentúrach EÚ

73 EÚ sa zaviazala, že bude plniť ciele udržateľného rozvoja Agendy 2030. Náš prieskum ukázal, že Komisia a iné inštitúcie a agentúry EÚ pracujú na niektorých prvkoch, ktoré sú potrebné pre zmysluplné podávanie správ o udržateľnosti. Vo všeobecnosti však platí, že ešte zďaleka nie sú zavedené potrebné predpoklady pre zmysluplné podávanie správ o udržateľnosti. Jedna inštitúcia a jedna agentúra EÚ uverejňujú správy o udržateľnosti a zapájajú sa do hlavnej stratégie potrebnej pre takýto proces podávania správ. Iné uverejňujú alebo zbierajú relevantné informácie. Poukázali sme aj na postupy v súkromnom sektore a vo verejnom sektore v členských štátoch, ktoré by mohli slúžiť ako príklady. Zistili sme niekoľko problémov.

Výzva č. 1: Vytvorenie stratégie EÚ po roku 2020, ktorá bude zahŕňať udržateľné ciele rozvoja a udržateľnosť

74 Napriek rôznym výzvam zo strany spoluzákonodarcov a zainteresovaných strán neexistuje dlhodobá stratégia EÚ v oblasti udržateľného rozvoja do roku 2030, v ktorej by boli identifikované potenciálne ciele a ciele, ktoré by sa mali vykazovať vo výkonnostnom rámci Komisie (***body 30*** až ***35***). V rámci tejto stratégie by sa určilo, ktoré ciele udržateľného rozvoja sú relevantné pre EÚ. Komisia vypracovala „diskusný dokument“, ktorý má slúžiť ako podkladový materiál pre budúcu Komisiu a v ktorom poukazuje na tri scenáre pre budúcu udržateľnú Európu. Zdôrazňujú sa v ňom niektoré oblasti, v ktorých by sa malo podľa Komisie urobiť viac. Nezahŕňa však analýzu nedostatkov, pomocou ktorej by sa dalo určiť, čo je ešte potrebné urobiť na dosiahnutie cieľov udržateľného rozvoja, pokiaľ ide o rozpočet, politiku a/alebo právne predpisy EÚ (***body 36*** až ***38***).

Výzva č. 2: Integrovanie udržateľnosti a cieľov udržateľného rozvoja do rozpočtu EÚ a výkonnostného rámca

75 Toto preskúmanie poukázalo na to, že podávanie správ o udržateľnosti je proces a zahŕňa viac než len uverejnenie správy. Komisia nepredkladá správy o tom, ako rozpočet EÚ alebo politiky EÚ prispievajú k plneniu cieľov udržateľného rozvoja. V diskusnom dokumente Komisia opisuje, ako vybrané politiky Komisie súvisia s cieľmi udržateľného rozvoja. Komisia začala v programových vyhláseniach odkazovať na ciele udržateľného rozvoja, no nemonitoruje ani nepodáva správy o tom, ako politiky a rozpočet EÚ prispievajú k implementácii udržateľného rozvoja a plneniu cieľov

udržateľného rozvoja (***body 38*** až ***42***). Od roku 2017 vykonáva Eurostat pravidelné ročné monitorovanie cieľov udržateľného rozvoja, v ktorom sú štatisticky odprezentované trendy týkajúce sa cieľov udržateľného rozvoja v EÚ.

76 Komisia má rozsiahle skúsenosti s vykazovaním výkonnosti a jej systém zostavovania rozpočtu na základe výkonnosti má v porovnaní so všetkými ostatnými krajinami OECD výrazne lepšie hodnotenie[111]. Začlenenie podávania správ o udržateľnosti do týchto správ o výkonnosti však bude výzvou. Komisia by však vďaka tomu mohla v súlade s odporúčaniami výročnej správy za rok 2017 zjednodušiť ukazovatele výkonnosti a lepšie zosúladiť špecifický program a politické ciele so všeobecnými cieľmi na vysokej úrovni[112].

77 Začleňovanie prierezových politík do rozpočtu nie je jednoduché, ako sme už objasnili. Efektívne začleňovanie a stanovovanie priorít by mohli viesť k nasmerovaniu finančných prostriedkov EÚ na tie oblasti, ktoré to najviac potrebujú, alebo na pridanú hodnotu EÚ (***body 39*** až ***43***).

78 Komisia prispôsobuje svoj systém vykazovania výkonnosti v oblasti vonkajšej činnosti (***bod 52***), aby mohla merať a podávať správy o tom, ako EÚ prispieva k plneniu cieľov udržateľného rozvoja v tejto oblasti politiky. Odráža to situáciu v niektorých krajinách, v ktorých je oblasť rozvojovej pomoci – oblasť, ktorá sa predtým musela vyrovnať s miléniovými rozvojovými cieľmi – v tomto ohľade vedúcou oblasťou (***bod 52***).

79 Jednou z výziev pre budúce vykazovanie bude, ako sa poskytnuté informácie zohľadnia pri rozhodovaní. Napriek veľmi rozvinutému rámcu EÚ na zostavovanie rozpočtu na základe výkonnosti už v súčasnosti existuje priestor na hľadanie nových riešení, pokiaľ ide o spôsob využívania informácií (***bod 48***).

Výzva č. 3: Vypracovanie správ o udržateľnosti v inštitúciách a agentúrach EÚ

80 Zistili sme dva príklady podávania správ o udržateľnosti medzi inštitúciami a agentúrami EÚ: EIB a EUIPO. Sú príkladom začleňovania správ o udržateľnosti do ich obchodných procesov. EIB a EUIPO zaviedli tieto postupy napriek tomu, že nemajú žiadny právny záväzok vypracúvať správy o udržateľnosti a bez akýchkoľvek usmernení alebo systematického usmerňovania na úrovni EÚ (***bod 57*** a ***rámček 7***).

81 Z nášho prieskumu vyplýva, že inštitúcie a agentúry EÚ môžu vidieť potenciálne prínosy podávania správ o udržateľnosti. Predovšetkým vidia potenciál zvýšiť dôveryhodnosť a transparentnosť. Takisto sme zistili, že iné inštitúcie a agentúry EÚ

síce neuverejňujú správy o udržateľnosti, ale získavajú a zverejňujú niektoré informácie týkajúce sa udržateľnosti, aj keď len nesystematicky a bez toho, aby sa týkali všetkých významných aspektov. Informácie, ktoré získavajú a zverejňujú, sa týkajú najmä toho, ako fungovanie organizácií ovplyvňuje udržateľnosť (napr. ich spotreba papiera alebo vody), a nie toho, ako zohľadňujú udržateľnosť v ich celkových obchodných procesoch (***body 60*** až ***66***).

Výzva č. 4: Zvýšenie vierohodnosti podávania správ o udržateľnosti pomocou auditu

82 V súkromnom sektore podliehajú správy o udržateľnosti čoraz častejšie obmedzenému externému auditu alebo preskúmaniu, pre správy o udržateľnosti však zatiaľ neexistuje žiadna všeobecne prijatá norma auditu či uistenia. Pri audite podávania správ o udržateľnosti môžu NKI poslúžiť ich skúsenosti s auditom výkonnosti. Keď začne správy o udržateľnosti uverejňovať viac verejných inštitúcií, NKI budú musieť zvážiť, do akej miery môžu poskytnúť uistenie o takýchto správach. Jednou z hlavných výziev bude zohľadnenie dlhodobej povahy a zložitosti environmentálnej, sociálnej a hospodárskej udržateľnosti. Od NKI by sa mohlo vyžadovať, aby vytvorili nové spôsobilosti alebo prístupy v rámci audítorskej profesie (***body 67*** až ***72***).

Prílohy

Príloha I — Prístup a metodika

Uskutočnili sme rozhovory s týmito osobami a subjektmi:

Európska komisia	Rada Európskej únie	Ostatné inštitúcie a orgány EÚ	Medzinárodné inštitúcie, združenia, audítorské spoločnosti
Komisári: prvý podpredseda Franz Timmermans, podpredseda Jyrki Katainen, komisár Günther Oettinger a ich kabinety	pracovná skupina pre Agendu 2030 pre udržateľný rozvoj (Agenda 2030)	Európska investičná banka: odbor sociálnej zodpovednosti podnikov	Accountancy Europe
generálny tajomník Komisie		Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo: koordinácia vnútornej kontroly	KPMG, PWC, E&Y, Deloitte
generálny riaditeľ Útvaru pre vnútorný audit		Kontakt na Generálne riaditeľstvo pre vnútorné politiky Únie	NKI Kanady
vedúci Európskeho centra politickej stratégie			OECD: Odbor pre rozpočtovanie a verejné výdavky, oddelenie súdržnosti politík v záujme rozvoja
Generálne riaditeľstvá Európskej komisie (GR): pre rozpočet, Eurostat, ľudské zdroje a Generálne riaditeľstvo pre finančnú stabilitu, finančné služby a úniu kapitálových trhov, Európske centrum politickej stratégie.			

Prieskum:

Komisii, Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu súdnemu dvoru, Európskemu dvoru, Ombudsmanovi, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru, Európskemu výboru regiónov, Európskej centrálnej banke a Európskej investičnej banke, Európskej službe pre vonkajšiu činnosť a európskemu dozornému úradníkovi ochranu údajov a všetkým 41 agentúram EÚ (výkonným, decentralizovaným a iným orgánom) sme zaslali stručný dotazník. Miera odozvy dosiahla 100 %.

V analýze odpovedí predstavených v grafoch nedávajú všetky odpovede 100 % v dôsledku zaokrúhlenia alebo preto, že respondenti uviedli na jednu otázku viac odpovedí.

Kontrola dokumentov:

Preskúmali sme relevantné dokumenty, ako sú výročné správy o činnosti všetkých generálnych riaditeľstiev Komisie, uznesenia Európskeho parlamentu, závery Rady, uznesenia OSN, audítorské správy NKI, dokumenty zo siete agentúr EÚ pre rozvoj výkonnosti a rôzne akademické štúdie a informácie o podávaní správ o udržateľnosti a o cieľoch udržateľného rozvoja.

Príloha II — Informácie týkajúce sa udržateľnosti, ktoré uverejnili alebo získali inštitúcie a agentúry EÚ

	Získané informácie				Nezískané informácie	
	Uverejnené		Neuverejnené			
	Inštitúcie EÚ	Agentúry EÚ	Inštitúcie EÚ	Agentúry EÚ	Inštitúcie EÚ	Agentúry EÚ
ZVEREJŇOVANIE VŠEOBECNÝCH INFORMÁCIÍ						
Štruktúra riadenia	92 %	95 %	0 %	3 %	8 %	3 %
Vyhodnotenie rizika	83 %	90 %	17 %	7 %	0 %	3 %
Etické správanie	92 %	58 %	0 %	10 %	8 %	32 %
Zapojenie zainteresovaných strán	33 %	51 %	8 %	10 %	58 %	39 %
Matica významnosti	17 %	15 %	8 %	10 %	75 %	75 %
HOSPODÁRSKE						
Boj proti korupcii a úplatkárstvu	83 %	80 %	8 %	10 %	8 %	10 %
ENVIRONMENTÁLNE						
Energia, voda, biodiverzita	83 %	34 %	0 %	29 %	17 %	37 %
SOCIÁLNE						
Riadenie rozmanitosti	92 %	63 %	0 %	5 %	8 %	32 %
Prijímanie zamestnancov	92 %	90 %	8 %	5 %	0 %	5 %
Školenia a vzdelávanie	83 %	75 %	17 %	20 %	0 %	5 %
Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci	75 %	22 %	17 %	29 %	8 %	49 %
Zapojenie a rozvoj obcí	42 %	20 %	17 %	12 %	42 %	68 %
Posúdenie ľudských práv	25 %	14 %	0 %	3 %	75 %	83 %
INÉ						
Nefinančné informácie	92 %	85 %	0 %	5 %	8 %	10 %
Posúdenie cieľov udržateľného rozvoja	50 %	20 %	17 %	5 %	33 %	75 %
Iné otázky súvisiace s cieľmi udržateľného rozvoja	33 %	15 %	0 %	0 %	67 %	85%

Akronymy a skratky

EER: rozšírené externé vykazovanie

EIB: Európska investičná banka

EMAS: schéma pre environmentálne manažérstvo a audit

EUIPO: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

GRI: globálna iniciatíva pre podávanie správ

IAASB: Rada pre medzinárodné štandardy pre audit a uisťovacie služby

IIRC: Medzinárodná integrovaná rada pre podávanie správ

INTOSAI WGEA: pracovná skupina Medzinárodnej organizácie najvyšších kontrolných inštitúcií pre environmentálne účtovníctvo

ISO: Medzinárodná organizácia pre normalizáciu

Mt: milión ton

NKI najvyššia kontrolná inštitúcia

SASB: Rada pre účtovné štandardy pre udržateľnosť

VFR: viacročný finančný rámec

Glosár

Decentralizovaná agentúra: pripravuje a vykonáva politiky EÚ. Má vlastný rozpočet a zriaďuje sa na neurčité obdobie.

EMAS: systém environmentálneho riadenia stanovený v nariadení Európskeho parlamentu a Rady. Organizácie potrebujú osvedčenie od nezávislého externého overovateľa.

Matica významnosti: grafická metóda na určenie toho, či je téma významná. Pozostáva z dvoch rozmerov: a) významný ekonomický, environmentálny alebo sociálny vplyv; a b) vplyv na posúdenia a rozhodnutia zainteresovaných strán.

Platforma viacerých zainteresovaných strán: platforma na podporu a poradenstvo Európskej komisii pri plnení cieľov udržateľného rozvoja na úrovni EÚ. Pozostáva z 30 zástupcov na vysokej úrovni z verejného sektora, občianskej spoločnosti a súkromného sektora. Bola vytvorená v máji 2017.

Výkonná agentúra: subjekt poverený výkonnými a prevádzkovými úlohami, ktoré súvisia s programami EÚ. Rozpočet, ktorý plní, je krytý z rozpočtu Komisie. Je stanovený na určité obdobie.

Koncové poznámky

[1] Brundtland, G. H., Správa Svetovej komisie pre životné prostredie a rozvoj: Naša spoločná budúcnosť, 1987.

[2] Sachs, J. D., Vek udržateľného rozvoja. Columbia University Press, New York, (2015).

[3] Emas, R., Koncepcia udržateľného rozvoja: Definícia a vymedzenie zásad, podklady pre GSDR 2015.

[4] Schwab, A. K., Sandler, D., Brower D. J., *Hazard Mitigation and Preparedness: An Introductory Text for Emergency Management and Planning Professionals* (Zmierňovanie rizika a pripravenosť: úvodný text pre odborníkov v oblasti riadenia núdzových situácií a plánovania), druhé vydanie z roku 2016. Komisia pre obchod a udržateľný rozvoj dospela k záveru, že dosiahnutie cieľov udržateľného rozvoja by mohlo priniesť trhové príležitosti v odhadovanej hodnote 12 biliónov USD v štyroch hospodárskych systémoch: potraviny a poľnohospodárstvo, mestá, energia a materiály a zdravie a dobré životné podmienky; a vytvoriť 380 miliónov nových pracovných miest; pozri jej správu *Better World, Better Business* (Lepší svet, lepší obchod) http://report.businesscommission.org/report, 2017.

[5] Európske centrum politickej stratégie, *Europe's Sustainability Puzzle* (Otázka udržateľnosti Európy), 2019, s. 6. „Ľudia, ktorí sú sociálne, ekonomicky, kultúrne, politicky, inštitucionálne alebo inak marginalizovaní, sú osobitne zraniteľní, pokiaľ ide o zmenu klímy, ako aj niektoré reakcie na prispôsobenie a zmiernenie". *AR5 Climate Change:* Impacts, Adaptation, and Vulnerability (Piata hodnotiaca správa o zmene klímy: vplyvy, prispôsobovanie a zraniteľnosť), zhrnutie pre tvorcov politiky, 2014, s. 6. https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2018/02/ar5_wgII_spm_en.pdf; EDA 2017, Situačná správa o opatreniach EÚ v oblasti energetiky a zmeny klímy.

[6] https://ec.europa.eu/epsc/sites/epsc/files/epsc_sustainability-puzzle.pdf; pozri najmä riziko č. 1 „Zamerané len na vysoký rast bez ohľadu na potrebu udržateľnosti" a riziko č. 2 „Prehliadanie vzájomného prepojenia medzi sociálnou a environmentálnou politikou, čím sú ohrozené oboje".

[7] Rezolúcia prijatá na Valnom zhromaždení, *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development* (Transformujeme náš svet: Agenda udržateľného rozvoja do roku 2030 (ďalej len „Agenda 2030“)), 2015.

[8] Európska komisia, Technická správa JRC, prepojenie a súdržnosť politík v záujme plnenia cieľov udržateľného rozvoja, 2019, s. 4: http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC115163/sdg_interlinkages_jrc115163_final_on_line.pdf.

[9] Členské štáty sa zaviazali plniť Agendu 2030 prijatím príslušnej rezolúcie OSN.

[10] V databáze Globálnej iniciatívy pre podávanie správ týkajúcej sa správ o udržateľnosti sa nachádzalo približne 32 000 správ vypracovaných podľa normy GRI a spolu viac ako 50 000 správ. http://database.globalreporting.org/. (apríl 2019), *G&A Flash Report* (Krátka správa spoločnosti G&A), 85 % spoločností hodnotených podľa indexu S & P 500® uverejnilo v roku 2017 správy o udržateľnosti, 2018: https://www.ga-institute.com/press-releases/article/flash-report-85-of-sp-500-indexR-companies-publish-sustainability-reports-in-2017.html; *What can we learn from corporate sustainability reporting? Deriving propositions for research and practice from over 9 500 corporate sustainability reports published between 1999 and 2015 using topic modelling technique* (Čo sa môžeme naučiť z podávania správ o udržateľnosti zo strany podnikov? Odvodenie návrhov na výskum a prax z viac ako 500 správ podnikov o udržateľnosti zverejnených medzi rokmi 1999 a 2015 s použitím techniky tematického modelovania”, *PLoS one*, č.°12, Székely, N., vom Brocke, J., 2017: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5389611/#pone.0174807.ref002.

[11] https://www.globalreporting.org/information/sustainability-reporting/Pages/default.aspx.

[12] PWC (2018), *From promise to reality: Does business really care about the SDGs?* (Od sľubu po skutok: venuje sa obchod skutočne cieľom udržateľného rozvoja?), Luxemburg, 2018. GRI a globálny pakt OSN (2018), *Integrating the SDGs into corporate reporting* (Integrovanie cieľov udržateľného rozvoja do vykazovania spoločností), 2018.

[13] INTOSAI WGEA, predkladanie správ o udržateľnosti, 2013; GRI, vonkajšie uistenie týkajúce sa správ o udržateľnosti, 2013.

[14] https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/2019-non-financial-reporting-guidelines-consultation-document_en.pdf.

[15] Nemecko, Holandsko, Slovensko, Švédsko, Spojené kráľovstvo.

[16] Odkazy na smernicu o podávaní správ o nefinančných informáciách zahrnuté v tejto správe sú len na ilustráciu kľúčových pojmov týkajúcich sa podávania správ o udržateľnosti. Ich cieľom nie je navrhnúť, že smernica o podávaní nefinančných správ by mohla byť primeraným právnym nástrojom na podporu podávania správ o udržateľnosti inštitúciami a agentúrami EÚ.

[17] Expertná skupina EÚ pre udržateľné financie, správa o zverejňovaní informácií týkajúcich sa klímy, často kladené otázky: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/sustainable-finance-teg-subgroup-disclosures-progress-report-faq_en.pdf.

[18] GRI, CSR Europe, Accountancy Europe, Vykonávanie smernice 2014/95/EÚ členskými štátmi (2017).

[19] Bulharsko, Dánsko, Grécko, Litva, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko a Švédsko.

[20] Bulharsko, Chorvátsko, Česká republika, Francúzsko, Maďarsko, Litva, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko a Španielsko.

[21] Rakúsko a Bulharsko nepodali správu a Chorvátsko a Spojené kráľovstvo plánujú podať správu v roku 2019, https://sustainabledevelopment.un.org/vnrs/.

[22] Závery Rady, Udržateľná budúcnosť Európy: Reakcia EÚ na Agendu udržateľného rozvoja do roku 2030, jún 2017; https://www.consilium.europa.eu/media/23989/st10370-en17.pdf; a správa Európskeho parlamentu na tému opatrenia EÚ zamerané na udržateľnosť (2017/2009(INI)), http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2017-0239_EN.pdf).

[23] Pozri odporúčanie pracovnej skupiny pre zverejňovanie informácií týkajúcich sa klímy, 2017, https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-2017-TCFD-Report-11052018.pdf, a Expertnú skupinu EÚ pre udržateľné financovanie: správa o zverejňovaní informácií súvisiacich, január 2019, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/190110-sustainable-finance-teg-report-climate-related-disclosures_en.pdf.

[24] GRI, *Public sector sustainability reporting: Remove the clutter, reduce the burden* (Podávanie správ o udržateľnosti verejného sektora: odstrániť neporiadok, znížiť záťaž), s. 4.

[25] GRI, *Public sector sustainability reporting, Remove the clutter, reduce the burden* (Podávanie správ o udržateľnosti verejného sektora: odstrániť neporiadok, znížiť záťaž), 2012, s. 4.

[26] Článok 2 ods. 16 smernice o účtovníctve (2013/34/EÚ). Komplexnosť alebo praktickosť tejto definície bola spochybnená a v súčasnosti sa skúma. Jednou úlohou je objasniť, že spoločnosť účinky nielen vytvára, ale im aj podlieha (pozri ilustráciu 2), konzultačný dokument Komisie o aktualizácii nezáväzných usmernení týkajúcich sa podávania správ o nefinančných informáciách; kritika sa nachádza tu https://www.accountancyeurope.eu/wp-content/uploads/190201-TEG_report_climate_related_ACE_response_final.pdf.

[27] Článok 19 smernice o účtovníctve (2013/34/EÚ).

[28] GRI, *G4 Sustainability Reporting Guidelines* (G4 usmernenia pre podávanie správ o udržateľnosti), príručka na vykonávanie, 2013, s. 11.

[29] Príklad banky z oznámenia Komisie: Usmernenia týkajúce sa podávania správ o nefinančných informáciách (metodika vykazovania nefinančných informácií) (Ú. v. EÚ C 215, 5.7.2017, s. 1).

[30] Projekt zverejňovania uhlíkových emisií (CDP), rada pre štandardy zverejňovania informácií o klíme (CDSB), globálna iniciatíva pre podávanie správ (GRI), Medzinárodná rada pre integrované podávanie správ (IIRC) a Rada pre účtovné štandardy pre udržateľnosť (SASB).

[31] https://corporatereportingdialogue.com/better-alignment-project/.

[32] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ, október 2014; Oznámenie Komisie: Usmernenia týkajúce sa podávania správ o nefinančných informáciách (metodika vykazovania nefinančných informácií) (Ú. v. EÚ C 215, 5.7.2017, s. 1).

[33] Článok 19a smernice 2014/95/EÚ.

[34] Pozri napríklad: *Alliance for Corporate Transparency, The state of corporate sustainability disclosure under the EU Non Financial Reporting Directive* (Aliancia pre transparentnosť podnikov, informácie o stave udržateľnosti podnikov v rámci smernice EÚ o nefinančnom výkazníctve), 2019: http://allianceforcorporatetransparency.org/news/companies-failing.html. Odpoveď Accountancy Europe expertnej skupine na tému zverejňovania informácií týkajúcich sa klímy: https://www.accountancyeurope.eu/wp-content/uploads/190201-TEG_report_climate_related_ACE_response_final.pdf.

[35] Komisia, konzultačný dokument o aktualizácii nezáväzných usmernení týkajúcich sa podávania správ o nefinančných informáciách, 2019.

[36] V roku 2018 pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou v rámci Rady pre finančnú stabilitu (TCFD) uverejnila dobrovoľné a konzistentné informácie o finančných rizikách súvisiacich s klímou, ktoré spoločnosti používajú pri poskytovaní informácií investorom, veriteľom, poisťovateľom a iným zainteresovaným stranám.

[37] Komisia, konzultačný dokument o aktualizácii nezáväzných usmernení týkajúcich sa podávania správ o nefinančných informáciách, 2019, s. 5.

[38] Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o zverejňovaní informácií týkajúcich sa udržateľných investícií a rizík ohrozujúcich udržateľnosť, ktorým sa mení smernica (EÚ) 2016/2341. O návrhu v súčasnosti rokuje Európsky parlament a Rada.

[39] Estónsko, Francúzsko, Grécko, Maďarsko, Malta, Holandsko, Slovensko a Spojené kráľovstvo.

[40] Článok 19a smernice 2014/95/EÚ. Accountancy Europe, Vykonávanie smernice 2014/95/EÚ členskými štátmi, 2017.

[41] *International Integrated Reporting Council* (Medzinárodná rada pre integrované podávanie správ), 2013, *The International IR Framework* (Medzinárodný rámec integrovaného podávania správ), s. 18; Normy GRI, nadácia, 2016; Accountancy Europe: https://www.accountancyeurope.eu/wp-content/uploads/190201-TEG_report_climate_related_ACE_response_final.pdf; pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou v rámci Rady pre finančnú stabilitu (TCFD), *Phase I Report of the Task Force on Climate-Related Financial Disclosures* (1. fáza, správa pracovnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou v rámci Rady pre finančnú stabilitu), 2016.

[42] Osobitná správa č. 27/2016 Riadenie v Európskej komisii – osvedčené postupy?, 2016.

[43] Závery Rady, Udržateľná budúcnosť Európy: Reakcia EÚ na Agendu udržateľného rozvoja do roku 2030, správa Európskeho parlamentu z júna 2017 týkajúca sa opatrení EÚ zameraných na udržateľnosť (2017/2009 (INI)): http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2017-0239_EN.pdf; Komisia chápe výzvu Rady a Európskeho parlamentu ako povinnosť podať správu len politickému fóru OSN na vysokej úrovni.

[44] Európsky parlament, správa o opatreniach zameraných na udržateľnosť (2017/2009(INI)): http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2017-0239_EN.pdf.

[45] Článok 19a smernice 2014/95/EÚ.

[46] Komisia, diskusný dokument s názvom Smerom k udržateľnej Európe do roku 2030, január 2019, s. 33.

[47] Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru a Výboru regiónov, Lepšia právna regulácia v záujme lepších výsledkov – program EÚ, COM(2015) 215 final. Uverejnili sme podkladový

dokument v súvislosti s auditom verejných konzultácií Komisie: https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=4604.

[48] Rozhodnutie Komisie z 22. 5. 2017 o zriadení platformy viacerých zainteresovaných strán na vykonávanie cieľov udržateľného rozvoja v EÚ, C(2017) 2941 final.

[49] *SDG Multi-Stakeholder Platform, Europe moving towards a sustainable future* (Platforma viacerých zainteresovaných strán pre ciele udržateľného rozvoja, Európa smerujúca k udržateľnej budúcnosti), október 2018, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/sdg_multi-stakeholder_platform_input_to_reflection_paper_sustainable_europe2030.pdf.

[50] INTOSAI WGEA, *Sustainability reporting* (Podávánie správ o udržateľnosti), 2013; GRI, *The external assurance of sustainability reporting* (Vonkajšie uistenie týkajúce sa správ o udržateľnosti), 2013; AA1000 *Stakeholder Engagement Standard*, 2015.

[51] Miola A., Borchardt S., Neher F., Buscaglia D (2019) *Interlinkages and policy coherence for the Sustainable Development Goals implementation* (Prepojenie a súdržnosť politík v záujme plnenia cieľov udržateľného rozvoja), *An operational method to identify trade-offs and co-benefits in a systemic way* (Operačná metóda na identifikáciu

kompromisov a súvisiacich prínosov v systémovej podobe), Spoločné výskumné centrum, 2019. OECD, Súdržnosť politík pre udržateľný rozvoj 2018, Smerom k udržateľnej a odolnej spoločnosti, 2018.

COM (2016) 739 final. Ďalšie kroky smerom k udržateľnej budúcnosti Európy. Európske opatrenia zamerané na udržateľnosť.

[53] Do roku 2030: znížiť emisie skleníkových plynov aspoň o 40 % (úroveň v roku 1990); aspoň 32 % energie z obnoviteľných zdrojov v celkovej energii; aspoň 32,5 % zlepšenie energetickej účinnosti. Oznámenie Komisie: Rámec politík v oblasti klímy a energetiky na obdobie rokov 2020 až 2030 (COM/2014/015 final); smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2002 z 11. decembra 2018, ktorou sa mení smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti; smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov.

[54] V prípade cieľov, ktoré sa zohľadňujú pri monitorovaní na úrovni EÚ, pozri Eurostat, Udržateľný rozvoj v Európskej únii, 2018.

[55] Európsky dvor audítorov, výročná správa za rok 2017, Európsky dvor audítorov, stanovisko č. 6/2018: Stanovisko Európskeho dvora audítorov k návrhu Komisie z 29. mája 2018 o nariadení o spoločných ustanoveniach, COM(2018) 375 final, 2018; Informačný dokument: Návrh Komisie týkajúci sa viacročného finančného rámca na obdobie 2021 – 2027, 2018.

[56] Európsky dvor audítorov, stanovisko k návrhu Komisie o nariadení o spoločných ustanoveniach, 2018.

[57] https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-future-reflection/bratislava-declaration-and-roadmap/; https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/03/25/rome-declaration/pdf.

[58] http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0220_EN.html?redirect.

[59] https://www.consilium.europa.eu/media/39019/st08286-en19.pdf.

[60] http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/160360/DEVE%20study%20on%20EU%20SDG%20implementation%20formatted.pdf.

[61] Uznesenie Európskeho parlamentu(2016/2696(RSP)). Závery Rady (20. júna 2017). Európsky hospodársky a sociálny výbor vydal podobné výzvy v roku 2016https://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/opinions/sustainable-development-mappingeus-internal-and-external-policies a 2017 https://www.eesc.europa.eu/en/news-media/press-releases/paving-way-forward-eesc-contribution-commissions2018-work-programme.

[62] https://www.consilium.europa.eu/media/36775/18-euco-final-conclusions-en.pdf

[63] Komisia, diskusný dokument s názvom Smerom k udržateľnej Európe do roku 2030, január 2019.

[64] Tematická sekcia pre vonkajšie vzťahy, Európsky parlament, Prístup Európy k plneniu cieľov udržateľného rozvoja: osvedčené postupy a ďalší postup,

Európsky parlament. Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. marca 2019 o výročnej strategickej správe o implementácii a plnení cieľov udržateľného rozvoja (2018/2279(INI)).

Závery Rady (20. júna 2017). V uznesení z roku 2019 Európsky parlament zopakoval výzvu na vykonanie takejto analýzy nedostatkov do konca roka 2019. Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. marca 2019 o výročnej strategickej správe o implementácii a plnení cieľov udržateľného rozvoja (2018/2279(INI)).

[66] Oznámenie Komisie, Ďalšie kroky smerom k udržateľnej budúcnosti Európy, Európske opatrenia zamerané na udržateľnosť, COM (2016) 739 final.

[67] Európska komisia, rozpočtový obežník na rok 2020, stále pokyny, Brusel, december 2018, s. 15 a príloha IX.

[68] Voituriez, T., Hege, E., Maci, G., Hackenesch, C., *Steering the EU towards a sustainability transformation* (Riadenie EÚ smerom k transformácii udržateľnosti), európska expertná skupina, 2018.

[69] Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. marca 2019 o výročnej strategickej správe o implementácii a plnení cieľov udržateľného rozvoja (2018/2279(INI)).

[70] Európsky dvor audítorov, osobitná správa č. 31/2016, Vynaložiť najmenej každé piate euro z rozpočtu EÚ na opatrenia v oblasti klímy: na tomto ambicióznom cieli sa pracuje, no hrozí vážne riziko, že nebude splnený, 2016.

[71] Pozri kapitolu „Rozpočet EÚ a výsledky“ v našej výročnej správe, ako aj naše osobitné správy. V našej výročnej správe za rok 2017 sme zistili, že existujú určité obmedzenia, pokiaľ ide o to, do akej miery môže Komisia využiť informácie o výkonnosti na rozhodovanie, pretože veľká časť rozpočtu EÚ je vopred pridelená na sedem rokov. https://www.eca.europa.eu/en/Pages/BrowsePublications.aspx?k=&ty=Annual%20Report&y=2018&top.

[72] Napr.: Copernicus, Európsky štatistický program, Európsky fond pre udržateľný rozvoj, spolupráca s Grónskom, nástroj rozvojovej spolupráce, rozpočet EÚ na roky 2014 – 2020 – Prehľad výkonnosti programov. COM(2018) 600 – máj 2018).

[73] Ciele udržateľného rozvoja sa uvádzajú konkrétne pre okruh 2 (prírodné zdroje): „Programy v rámci okruhu 2 prispievajú k plneniu záväzkov EÚ týkajúcich sa dosahovania cieľov udržateľného rozvoja a vykonávania Agendy 2030“. V prípade iných okruhov však žiadny takýto výkaz neexistuje.

[74] Komisia, výročná správa o hospodárení a vykonávaní rozpočtu EÚ za rozpočtu EÚ za rozpočtový rok 2017, COM(2018) 457 final, 2018, s. 19.

[75] https://ec.europa.eu/info/publications/annual-activity-reports_en.

[76] Pracovný dokument útvarov Komisie, revidovaný rámec EÚ pre výsledky v oblasti medzinárodnej spolupráce a rozvoja v súlade s cieľmi udržateľného rozvoja Agendy udržateľného rozvoja do roku 2030 a novým Európskym konsenzom o rozvoji, SWD(2018) 444 final, Brusel, október 2018.

[77] OECD, *Policy Coherence for Sustainable Development* (Súdržnosť politík v záujme udržateľného rozvoja) 2018, s. 108. OECD v tomto dokumente zistila, že inštitucionálnu koordináciu v oblasti cieľov udržateľného rozvoja riadia ministerstvá zahraničných vecí v Čile, Dánsku, vo Francúzsku, v Taliansku, Holandsku, Nórsku, Portugalsku a Kórei.

[78] Európsky parlament, Rada, Komisia, spoločné vyhlásenie Rady a zástupcov vlád členských štátov na zasadnutí Rady, Európskeho parlamentu a Komisie: Nový Európsky konsenzus o rozvoji, Náš svet, naša dôstojnosť, naša budúcnosť, 2017/C 210/01, jún 2017.

[79] Pracovný dokument útvarov Komisie, revidovaný rámec EÚ pre výsledky v oblasti medzinárodnej spolupráce a rozvoja v súlade s cieľmi udržateľného rozvoja Agendy

udržateľného rozvoja do roku 2030 a novým Európskym konsenzom o rozvoji, SWD(2018) 444 final, Brusel, október 2018.

[80] Pracovný dokument útvarov Komisie, revidovaný rámec EÚ pre výsledky v oblasti medzinárodnej spolupráce a rozvoja v súlade s cieľmi udržateľného rozvoja Agendy udržateľného rozvoja do roku 2030 a novým Európskym konsenzom o rozvoji, SWD(2018) 444 final, Brusel, október 2018.

[81] Eurostat, Udržateľný rozvoj v Európskej únii: Monitorovacia správa o pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v kontexte EÚ – vydanie z roku 2018: https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-statistical-books/-/KS-01-18-656.

[82] Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. marca 2019 o výročnej strategickej správe o implementácii a plnení cieľov udržateľného rozvoja (2018/2279(INI)).

[83] Európsky dvor audítorov, osobitná správa č. 33/2018, Boj proti dezertifikácii v EÚ: zvládnutie rastúcej hrozby si vyžaduje viac opatrení, 2018.

[84] Eurostat, ukazovateľ EÚ v oblasti cieľov udržateľného rozvoja stanovený na rok 2019, výsledok preskúmania v rámci prípravy správy EÚ o monitorovaní cieľov udržateľného rozvoja z roku 2019, konečná verzia z 08/01/2019.

[85] Európsky hospodársky a sociálny výbor, *Study on Exposing EU policy gaps to address the Sustainable Development Goals* (Štúdia o medzerách v politike EÚ na riešenie cieľov udržateľného rozvoja), 2019.

[86] Európska komisia, Plán prechodu na konkurencieschopné nízkouhlíkové hospodárstvo v roku 2050, COM(2011) 112 final, 8. marca 2011: „Aby nárast teploty spôsobený zmenou klímy nepresiahol 2 °C, Európska rada vo februári 2011 opätovne potvrdila cieľ EÚ znížiť do roku 2050 emisie skleníkových plynov o 80 – 95 % v porovnaní s rokom 1990“.

[87] Európsky dvor audítorov, osobitná správa č. 24/2018: Demonštrácia zachytávania a ukladania oxidu uhličitého a inovačných obnoviteľných zdrojov energie v komerčnom rozsahu v EÚ: k zamýšľanému pokroku za uplynulé desaťročie nedošlo, 2018; situačná správa Európskeho dvora audítorov o opatreniach EÚ v oblasti energetiky a zmeny klímy, 2017.

[88] Eurostat, Udržateľný rozvoj v Európskej únii – Monitorovacia správa o pokroku pri plnení cieľov udržateľného rozvoja v kontexte EÚ – vydanie z roku 2018. https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-statistical-books/-/KS-01-18-656.

[89] Spolu so správou EÚ za rok 2019 o súdržnosti politík v záujme rozvoja a s diskusným dokumentom.

[90] https://www.eib.org/en/about/index.htm.

[91] Európska investičná banka, Správa o činnosti, 2007.

[92] Skupina Európskej investičnej banky, Vývoj podnikovej zodpovednosti v roku 2007, 2007.

[93] Skupina Európskej investičnej banky, Vývoj podnikovej zodpovednosti v roku 2008, 2007.

[94] Skupina Európskej investičnej banky, Správa o udržateľnosti, 2018.

[95] Posudzovanie a riadenie environmentálnych a sociálnych vplyvov a rizík, prevencia a znižovanie znečistenia, biodiverzita a ekosystémy, normy súvisiace s klímou, kultúrne dedičstvo, nedobrovoľné presídlenie, práva a záujmy zraniteľných skupín, pracovné normy, pracovné a verejné zdravie, bezpečnosť a ochrana, zapojenie zainteresovaných strán.

[96] Európsky dvor audítorov, Prehľad výsledkov ročných auditov Dvora audítorov týkajúcich sa európskych agentúr a ostatných orgánov za rok 2016 (2017/C 417/01), 2017, s. 7.

[97] Európsky dvor audítorov, výročná správa o európskych agentúrach za rozpočtový rok 2017, 2018.

[98] V smernici 2014/95/EÚ sa stanovujú pravidlá zverejňovania nefinančných informácií a informácií týkajúcich sa rozmanitosti veľkými spoločnosťami.

[99] Systém EMAS zatiaľ nezaviedol európsky ombudsman, Európska služba pre vonkajšiu činnosť a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov.

[100] https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/GRI-Assurance.pdf.

[101] INTOSAI WGEA, Podávanie správ o udržateľnosti: Koncepcie, rámce a úloha najvyšších kontrolných inštitúcií, jún 2013.

[102] Pozri https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/10/kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.pdf.

[103] GRI, CSR Europe, Accountancy Europe, Vykonávanie smernice 2014/95/EÚ členskými štátmi, 2017.

[104] Rozšírené externé vykazovanie (EER), uistenie, konzultačný dokument IAASB, február 2019.

[105] *International Standard on Assurance Engagements (ISAE) 3000 Revised*, *Assurance Engagements Other than Audits or Reviews of Historical Financial Information* (Revidovaný medzinárodný štandard pre overovacie zákazky (ISAE) 3000), Overovacie zákazky okrem auditov a prieskumov finančných informácií v minulých obdobiach), 2013.

[106] http://www.intosai.org/about-us/sdgs-sais-and-regions.html.

[107] Európsky dvor audítorov, osobitná správa č. 33/2018, Boj proti dezertifikácii v EÚ: zvládnutie rastúcej hrozby si vyžaduje viac opatrení, 2018.

[108] Rechnungshof, správa Rakúskeho dvora audítorov, ciele OSN v oblasti udržateľného rozvoja, vykonávanie Agendy 2030 v Rakúsku, zhrnutie, 2018.

[109] Algemene Rekenkamer, list z 13. septembra 2017 z Holandského dvora audítorov Snemovni reprezentantov o prípravách vlády zameraných na dosiahnutie cieľov udržateľného rozvoja, 2017.

[110] NIK, Správa z auditu výkonnosti týkajúca sa pripravenosti na plnenie cieľov udržateľného rozvoja Agendy 2030 v Poľsku, 2018.

[111] R. Downes, D. Moretti, S Nicol, Zostavovanie rozpočtu a výkonnosť v Európskej únii: preskúmanie v kontexte rozpočtu EÚ zameraného na výsledky, riaditeľstvo pre verejnú správu, OECD, 2017.

[112] https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/annualreports-2017/annualreports-2017-EN.pdf, strana 128, odporúčanie 3.

Tím EDA

Rýchle preskúmanie EDA s názvom Podávanie správ o udržateľnosti: hodnotenie inštitúcií a agentúr EÚ prijala komora V Financovanie a správa EÚ, ktorej predsedá člen EDA Lazaros S. Lazarou. Túto úlohu viedla členka EDA Eva Lindström, podporu jej poskytla vedúca kabinetu Katharina Bryan, hlavná manažérka Judit Oroszki, vedúci úlohy Josef Edelmann a audítorky Marilena-Elena Friguras, Vivi Niemenmaa a Laura Kaspar. Michael Pyper poskytol jazykovú podporu.

Zľava doprava: Katharina Bryan, Vivi Niemenmaa, Judit Oroszki, Josef Edelmann, Eva Lindström, Laura Kaspar, Valérie Tempez-Erasmi, Marilena-Elena Friguras.

Európska únia (EÚ) a jej členské štáty sa zaväzujú vykonávať Agendu 2030 a 17 cieľov udržateľného rozvoja. V tomto preskúmaní sa posudzuje stav podávania správ o dosahovaní cieľov udržateľného rozvoja a udržateľnosti na úrovni EÚ a podávanie správ jednotlivými inštitúciami a agentúrami EÚ.
Podávanie správ o udržateľnosti spočíva v meraní výkonnosti organizácie pri plnení cieľa udržateľného rozvoja, zverejňovaní informácií a v zodpovedaní sa interným a externým zainteresovaným stranám. Obsahuje informácie o tom, akým spôsobom organizácia zohľadňuje otázky udržateľnosti v rámci svojich činností, ako aj o environmentálnych, sociálnych a hospodárskych vplyvoch tejto organizácie.
Z tohto preskúmania vyplýva, že Komisia nepredkladá správy o tom, ako rozpočet EÚ alebo politiky EÚ prispievajú k plneniu cieľov udržateľného rozvoja. Výnimku tvorí oblasť vonkajšej činnosti, v ktorej Komisia začala prispôsobovať svoj systém vykazovania výkonnosti tak, aby zohľadňoval ciele udržateľného rozvoja a udržateľnosť. Komisia nedávno uverejnila diskusný dokument, v ktorom opisuje vybrané politiky Komisie súvisiace s cieľmi udržateľného rozvoja. Podávanie správ o udržateľnosti však v súčasnosti nie je zahrnuté do výkonnostného rámca Komisie a potrebné predpoklady pre zmysluplné podávanie správ o udržateľnosti, ako napríklad dlhodobá stratégia, ešte zďaleka nie sú zavedené. V súčasnosti zverejňuje správy o udržateľnosti jedna inštitúcia EÚ, Európska investičná banka, a jedna agentúra EÚ, Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo.
Toto preskúmanie nie je audit. Týka sa nových záležitostí, predkladá skutočnosti a je založené najmä na verejne dostupných informáciách a predchádzajúcej práci.

EURÓPSKY DVOR AUDÍTOROV
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURSKO

Tel. +352 4398-1

Otázky: eca.europa.eu/sk/Pages/ContactForm.aspx
Webová stránka: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors

EURÓPSKY DVOR AUDÍTOROV

© Európska únia, 2019.

V prípade použitia či šírenia fotografií a iných materiálov, na ktoré sa nevzťahujú autorské práva Európskej únie, je potrebné žiadať povolenie priamo od držiteľov autorských práv.